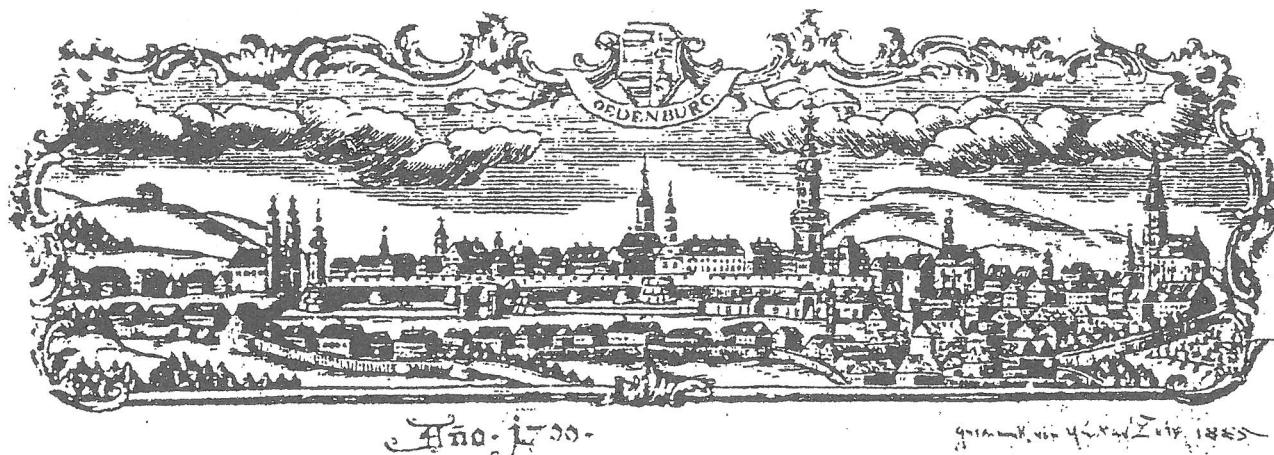

**NYUGAT-MAGYARORSZÁGI EGYETEM
ERDŐMÉRNÖKI KAR**

**A 2000. évben tiszteletdiplomában részesült
erdőmérnökök rövid szakmai életrajza**

**Sopron
2000**

BEVEZETŐ

A következő oldalakon Alma Materünk 50, 60, 65, sőt 70 éve végzett diákjait köszöntjük, kiknek életpályája az élet legkülönbözőbb területeit öleli fel.

Különleges időszak volt az, mikor a most tiszteletdiplomában részesülők voltak egyetemünk hallgatói. Sokan a II. világháború előtt, vagy alatt kezdték meg tanulmányaikat, de a háborús események miatt nem, vagy csak késve tudták befejezni azt. Tovább nehezítette a körülményeket az abban az időszakban (1945-50) uralkodó politikai légkör is. A diákélet selmeci hagyományait gyakorlatilag teljesen visszaszorították (Ifjúsági Kör feloszlata, szakestek betiltása), és politikai tisztoztatásokat is végrehajtottak.

Mindezek ellenére a kiadványban szereplő rubin-, vas-, gyémánt- és aranydiplomás erdőmérnök kollégák életútja példaként állhat mai egyetemi hallgatóink előtt is.

Sopron, 2000. szeptember hó

Jó szerencsét!
Üdv az erdészeknek!

Dr. Lakatos Ferenc
egyetemi docens

RUBINOKLEVÉL TISZTELETDIPLOMÁBAN RÉSZESÜL

Dérföldi (Maurer) Antal (1906) vasokleveles erdőmérnök

Címe: 1098 Budapest, Dési Huber u. 17. 9/34.

Oklevél száma: 151. Kelte: 1930. 04. 29.

Erdészeti szolgálatát még szigorló erdőmérnök korában 1929-ben kezdi meg a Füzérradványi Hitbizományi Uradalomban.

1945-ig különböző beosztásban dolgozik itt, az utolsó 5 évben Kemencepatakon gondnok. Közel 100 km feltáróút, 10 km kőpályás út megépítése, különleges erdősítések, /kopárfásítás, létrás jellegű telepítések/ tanúskodnak itteni munkájáról. Az erdők államosítása után, 1953-ig - a gyakori átszervezések miatt - több munkahelyen, változó beosztásban dolgozik: fakitermelés irányítója, fahasználati csoportvezető, igazgatóhelyettes, erdőtelepítő állomáson vezető főmérnök, végül az FM-ben műszaki előadó.

1954-ben az ERTI kötelékébe lép, ahol tudományos kutató, majd 1956-tól osztályvezető. Elsődlegesen az erdőhasználat és a gépesítés területén dolgozik és ér el szép eredményeket.

1970-ben nyugállományba vonul. még két évig témafelelős, majd tudományos szaktanácsadó. 1980-ig végez aktív munkát.

Kutatási eredményeit 30 tanulmányban, 23 kutatási zárójelentésben, 1 OMFB-nek készített tanulmányban, 4 szakkönyvben társszerzőként adja közre. Egy szolgálati találmánya is van. Tanfolyamokon, tudományos ülésszakokon igen sok előadást tartott.

Szakmai tevékenységének eredményességét 7 kitüntetés is igazolja. Ezek közül a legjelentősebbek a „Munka Érdemrend” ezüst fokozata /1970/, a „Magyar Munka Érdemérem” /1952/, a „Bedő Albert-díj” /1964/, kétszer az „Erdészet Kiváló Dolgozója” /1951, 1966/, valamint kétszer az „ERTI Emlékérem” /1972 és 1982/. A kemencepataki erdőben egy szép kőépítményes forrásfoglalás /1973/ állít maradandó emléket itteni működéséről „Dérföldi-forrás” néven.

1980-ban aranyoklevelet, 1990-ben gyémántoklevelet, 1995-ben vasoklevelet kap.

VASOKLEVÉL TISZTELETDIPLOMÁBAN RÉSZESÜL

Dr. Kollwenz Ödön (1912) gyémántokleveles erdőmérnök és jogász

Címe: 7633 Pécs, Építők útja 15/b I. 6.

Oklevél száma: 21. Kelte: 1935. február 4.

Erdőmérnöki oklevelét 1935-ben szerzi meg. Gyakorlati munkáját erdőrendezőként kezdi a Főhercegi Uradalomban, majd Debrecenbe kerül az Erdőigazgatósághoz, ahol alföldfásítóként dolgozik 1939-ig. Ezután rövid ideig kataszteri térképezési munkát végez, majd Bustyaházán a Magyar Királyi Erdőrendezőségen dolgozik 1940-42 között.

1942-ben csontos erdőgondnok. Itt nagyteljesítményű víziúszató berendezést épít.

1944-ben a Perecsényi vasútüzemet vezeti.

1938-43 között jogi tanulmányokat folytat és államtudományi doktorátust szerez.

1946 nyarán Pécsen az erdők államosítási munkáit végzi az Erdőigazgatóságon, majd 1946 novemberétől a MALLERD Árpádtetői Erdőgondnokságának vezetője. Itt kidolgozza a méretcsoportos iparifa becslés irányelveit, mely alapján később az ERTI a kutatómunkát végzi.

1949-től Esztergomban, Ásotthalmon és Debrecenben a szakiskola, illetve a technikum tanára, igazgatója.

1955-ben a Mecseki Állami Erdőgazdaság gépesítési előadója, majd termelési felügyelője.

1959-73 között az Erdőművelési Osztály vezetője. Ebben a minőségében igen sokrétű munkát végez a gépesítéstől az erdővédelemig.

1972-ben egyetemi műszaki doktori címet, majd 1982-ben kandidátusi fokozatot szerez.

1973-ban nyugállományba vonul. Ezután mint az ERTI munkatársa különféle kutatási munkákban dolgozik.

Kiterjedt szakirodalmi munkásságot folytat. Két könyvet ír, négynek társszerzője. 55 szakcikk szerzője. Gyakran tart szakmai előadásokat.

Hosszú ideig tagja az MTA Pécsi Akadémiai Bizottságának, a MÉM Erdőművelési Szakbizottságának és az MTESZ Szeniorok Tanácsának.

Eredményes munkáját a „Kiváló Dolgozó” és az „Erdészeti Kiváló Dolgozó”, valamint Miniszteri Dícséret elismerések jelzik.

1985-ben aranyoklevelet, 1995-ben gyémántoklevelet kap.

GYÉMÁNTOKLEVÉL TISZTELETDIPLOMÁBAN RÉSZESÜL

Bubb Gyula (1916) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 1091 Budapest, Ifjúmunkás u. 22.

Oklevél száma: 103. Kelte: 1940.03.30.

37 év aktív szolgálati idejét 1940 július elsején, a rahói m. kir. Erdőigazgatóság Kereskedelmi Osztályán kezdi, mint előadó. Ezt követően a Tiszaközi és Havasmezei Fűrészüzemek üzemvezető helyetteseként, a Fehértiszai M. Kir. Erdőhivatal ideiglenes vezetőjeként dolgozott Tiszabodányban. 1945 végéig front szolgálatát töltötte. 1946-ban a zalaegerszegi Erdőigazgatóság Birtokpolitikai Osztályára helyezték át, ahol előbb beosztottként, majd vezetőként dolgozott. 1947-ben a Zalaegerszegi Nemzeti Vállalattól az Erdőközponthoz kapott kinevezést és a Zalaegerszegi Erdőrendezőséghez, majd a Budapesti Erdőrendezőséghez nyert beosztást és mint terepi erdőrendező dolgozott. 1954 január 1-től az Erdőrendezési Intézethez került, mint területfelelős. 1956-tól az Erdőrendezési Intézet főmérnöke, annak megszűnéséig. 1957-ben az Országos Erdészeti Főigazgatóság Erdőrendezési Főosztályához nevezték ki, ahol három erdőrendezőség felügyeletét látta el és végezte az erdőgazdasági üzemtervek terepi és feldolgozási munkájának ellenőrzését. 1967-től a Mezőgazdasági és Élelmezésügyi Minisztérium dolgozójaként végezte ugyanezt a munkát.

1970-ben az Állami Erdőrendezőségek Műszaki Irodájához kapott osztályvezetői kinevezést, majd augusztustól az Iroda helyettes vezetője. Innen vonult nyugdíjba 1977 június 30-án.

1977 július 1-től tíz éven át, mint nyugdíjas munkavállaló végzett különféle erdőrendezési munkákat az Intézet központjában, Budapesten.

Több kitüntetés, többek között a Munka Érdemrend bronz fokozata tulajdonosa.

Pályája fontosabb állomásai:

- 1963-ban az Erdőgazdasági és Faipari Tervező Iroda megbízásából az Ipoly folyó középső szakaszának Nógrád megyére és a szobi járásra vonatkozó regionális tervtanulmányának elkészítésében vett részt.
  - 1966-ban az erdőrendezőségek ötéves munkatervét tervezte meg és állította össze.
  - 1973-ban a háromkötetes erdőleltár, valamint az Erdészeti Címtár háromkötetes munkájának szervezésében, előkészítésében és összeállításában végzett tevékeny irányító és feldolgozó munkát.
  - Közreműködött az üzemtervezési útmutató elkészítésében.
  - Nyugdíjasként az Országos Környezet és Természetvédelmi Hivatal megbízásából a tájvédelmi körzetek erdészeti adatainak feldolgozását végezte.
- Tagja volt az OEE-nek.
1990-ben aranyoklevelet kap.

Dr. Kassai Jenő (1917) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 1024 Budapest, Keleti K. u. 15/b

Kelte: 1940.01.22.

40 esztendőnyi aktív szolgálati ideje alatt az alábbi munkahelyeken dolgozott: Herceg Festetich uradalom Keszthely (erdőrendezés), Latorica Rt. Szolyva (erdőmérnök), Erdőigazgatóság Bustyaháza (erdőrendező), Erdőigazgatóság Máramarossziget, Havasmező

(vasút, fűrészüzem vezető), Erdőfelügyelőség Budapest (ef. beosztott), Erdőigazgatóság Debrecen, Nagycsere (erdőgondnok), Erdőigazgatóság Pécs, Bükkösd (erdőgondnok), Erdőgazdaság Vajszló (erdőművelési előadó), Mecseki Erdőgazdaság (építési, gépesítési előadó, műszaki osztályvezető), ERTI Budapest, Közgazd. Osztály (tudományos főmunkatárs).

Nyugdíjasként nem áll szolgálatban.

Szakirodalmi munkássága:

- in Fagazdasági Vállalatok ökonómiai alapjai: A termelő vállalatok értékesítés szemléletű gazdálkodásának módszerei
  - in Fenyők termesztése, fenyőfagazdálkodás
  - doktori disszertáció: Erdő és fagazdasági vállalatvezetés fejlesztése értékesítés szemléletű módszerekkel.
  - több önálló tanulmányt készített a fa és fatermékek árai és arányai témában
  - tíznél is több cikke jelent meg Az Erdőben és az Erdészeti Kutatásokban.
- A következő kitüntetések birtokosa: Kiváló dolgozó, Munka Érdemrend bronz fokozata. 1990-ben aranyoklevelet kap.

Dr. Madas András (1917) aranyokleveles erdőmérnök, okl. mezőgazdasági mérnök, c. egyetemi tanár

Címe: 1025 Budapest, Nagybányai út 76.

Oklevél száma: 100. Kelte:1940.01.23.

Pályáját műegyetemi tanársegédként kezdte 1939-ben, ezt követően 1940-1944-ig a Bustyaházi m. kir. Erdőigazgatóságon dolgozott, az építésvezetőségen 1940-1943-ig, a Szinevéri Erdőhivatal vezetője 1944-ig, az Uralba való deportálásáig. 1947-48-ig a Mallerd Zalai Erdőigazgatóságánál építésvezető, 1948-49-ig a Mallerd Központi Igazgatóság Műszaki Főosztályának vezetője, 1949 és 1972 között az Országos Tervhivatal Erdészeti Osztályának vezetője (1949-1953), majd a Mezőgazdasági Főosztály helyettes vezetője (1953-60), 1961-72-ig a Mezőgazdasági Főosztály vezetője. 1972-től 1975-ös nyugdíjazásáig MÉM miniszterhelyettes.

Szakirodalmi munkássága:

- Word Consumption of Wood. Akadémiai Kiadó 1974.
- Erdészeti politika. Akadémiai Kiadó 1978.
- Forestry Policy. Martinius Nijhoff 1984. (társszerző)
- Ésszerű környezetgazdálkodás a mezőgazdaságban. Közgazdasági és Jogi Kiadó 1985.
- Erdészeti politika a piacgazdaság viszonyai között. OTKA Tanulmány 2000.
- Ezen kívül kb. 150 publikáció, cikkek, tanulmányok, társszerző.

Az OEE elnöke 1956-1979-ig. Nyugdíjasként a MTESZ Központi Környezet és Természetvédelmi Tanácsának elnöke 1990-ig.

A következő kitüntetések, elismerések birtokosa:

Bedő Albert díj

OEE tiszteletbeli tagja

Munka Érdemrend arany fokozata kétszer (1966, 1977)

Széchenyi Díj (1997)

Tudományos fokozata:

- mezőgazdasági tudományok kandidátusa (1961)
  - mezőgazdasági tudományok doktora (1971)
- 1990-ben aranyoklevelet kap.

Nádudvary Jenő (1913) aranyokleveles erdőmérnök

Címe: 3300 Eger, Radnóti u. 30.

Oklevél száma: 108. Kelte:1940.06.28.

1940 március 1-én tanársegédként kezdte pályáját az Erdőművelés Vad- és Halmgazdaságtani Tanszéken, innen Rakóra, az Erdőrendezéshez került, mint beosztott mérnök, majd 1941 őszén a borgói alsó m. kir. erdőhivatalhoz nevezték ki vezetőnek. 1945 nyarán áthelyezték az akkor felállított Egri Állami Erdőigazgatóság központjába. Ezt követően a Heves megyei Tanácsnál, majd Miskolcon az EMÉRT kirendeltségen dolgozott, mint előadó. 1951-őszétől az EMÉRT Egri Kirendeltségének vezetője, annak 1952-es megszűnéséig. Ezt követően az Erdőgazdaságnál melléktermék előadó, majd vadászati, fahasználati előadó 1974-es nyugdíjazásáig.

Szakirodalmi tevékenysége eredményeként, külföldi szakfolyóiratokban jelennek meg publikációi.

1945-ben tevékenyen közreműködik az Erdészek Szakszervezete egri alapszervezetének megalapításánál, 30 éven keresztül szakszervezeti helyi bizalmi. 10 évig az OEE helyi csoportjának ügyvezető titkára.

Több kitüntetés, például a Nemzetvédelmi Kereszt tulajdonosa
1990-ben aranyoklevelet kap.

ARANYOKLEVÉL TISZTELETDIPLOMÁBAN RÉSZESÜL

Bedy Zoltán (1925) okleveles erdőmérnök

Címe: 9500 Celldömölk, Nagy Sándor tér 14.

Oklevél száma: 4. Kelte: 1950.09.29.

Oklevél kiállítója: Magyar Agrártudományi Egyetem Erdőmérnöki Kara (továbbiakban MAE EK).

Egyetemi tanulmányait 1946. szeptemberében kezdi el. 1950 szeptemberében, végzésekor, a zavaros politikai helyzet miatt nem is próbálkozik erdőszeteknél elhelyezkedni, hanem egyenesen a MÁV alakulófélben lévő építőiparában keres munkahelyet, ahol szívesen fogadják a friss diplomásokat. A MÁV pályafenntartási és építési szolgálatában található erdészek ebben az időszakban kerülnek a MÁV-hoz, a későbbiek során valamennyien megállják a helyüket és vezető beosztásból vonulnak nyugdíjba.

Egy három hónapos szakmai tanfolyam elvégzése után szülőföldjéhez közeli munkahelyre, Celldömölkre helyezik. Ez volt a központja egy ideig a MÁV Dunántúli építőipari (vasút, híd, magasépítmény, gépészet) szervezetének, majdnem az egész Dunántúlra kiterjedő tevékenységgel.

Idővel feladatai a szombathelyi MÁV Igazgatóság és a GYSEV hálózatára terjedtek csak ki. E két igazgatóság területén a mostani csomópontok és közbenső állomások kontúrjainak kialakítása, a vonalak átbocsátóképességének növelése - tengelynyomás és sebesség emeléssel - képezik munkahelyének fő feladatait. Évente 30-40 vkm felépítménycsere és 60-80 csoport kiterőépítés a feladata.

Munkahelyének szervezeti felépítése szabja meg munkahelyi előmenetelét. Előbb kitűző mérnök, majd építésvezető, főépítésvezető, műszaki főcsoportvezető (főmérnök helyettes), majd főmérnöki beosztást kap. A 35 évnyi aktív munkából az utolsó 15 évet, főmérnökként szolgálja le. Nyugdíjasként 5 évet dolgozik a Betonútépítő Vállalatnál.

Nyugdíjasként a celldömölki Honismereti Körnek tagja, a 250 éves nemesdömölki ev. gyülekezet történetével foglalkozik.

Több kitüntetés, többek között: Miniszteri Dícséret, Munkaérem ezüst fokozata birtokosa.

Bogár István (1926) okleveles erdőmérnök

Címe: 1011 Budapest, Székely u. 2-4.

Oklevél száma: 21. Kelte: 1950.11.04.

Oklevél kiállítója: MAE EK

Ellenőrzés: 2001.

Erdőmérnöki tanulmányait 1944-ben a M. Kir. József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Bánya-, Kohó-, és Erdőmérnöki Karán Sopronban kezdi meg, majd a háborús események következtében 2 év kihagyás után 1946-ban tudja folytatni. Az utolsó félévét 1950-ben a Műszaki Egyetem Erdőmérnöki Karán hallgatja le, de oklevelét ez év őszén már az Agrártudományi Egyetemen tudja megszerezni.

Aktív pályája során mindig ugyanazon műszaki-beruházási munkakör - erdőszeti utak tervezése, építése, erdei vasutak építése, menetrendszerű személyszállítása, erdőgazdasági

üzemi és szociális magasépítési beruházások kivitelezése - kérdéseivel és irányításával foglalkozik.

1950-52-ben a Soproni Egyetem Erdészeti Szállítási Eszközök és Berendezések Tanszékén egyetemi tanársegédként nyer alkalmazást. 1952-ben az Állami Erdőrendezési Intézetnél, majd 1953-tól az ERDŐTERV-nél az erdőfeltáró utak műszaki tervezése a Bükk-, Zemplén-, Börzsöny-, Vértes- és Bakony-hegységben, Észak-Somogyban, valamint a szombathelyi fűrészrekonstrukció mélyépitményeinek tervezése képzik feladatát. 1956-57-ben-elsőként készíti el a Vértes-hegység regionális erdőfeltárási alaptervét, majd ezt követően a Magas-Bakony távlati összefüggő feltáró úthálózatának külső tervezési munkáit hajtja végre, az erdőfeltárási alapterv készítése keretében.

1959. februárban az Országos Erdészeti Főigazgatóság (OEF) építési csoportvezető főmérnökévé nevezik ki, annak megszűnése után, 1967-től a Középmagyarországi Erdőgazdasági és Faipari Egyesülés beruházási csoportvezetője, 1970-től Erdő és Fagazdasági Egyesülés műszaki-gazdasági szaktanácsadója. 1975-től az Állami Fagazdasági Vállalatok Országos Központja (FAGOK) beruházási csoportvezetője, 1979-től a MÉM Erdészeti és Faipari Hivatal műszaki osztályvezető helyettese, ahonnan 1988-ban minisztériumi tanácsosként vonul nyugdíjba. 1988-tól a mai napig nyugdíjasként az FVM Erdészeti Hivatalánál az erdei vasutak menetkedvezményi és személyszállítási ügyeivel foglalkozik.

A déli Albán-Alpokban 1956-ban Erdészeti Szakértő Bizottság tagjaként többedmagával 1200 m felett elterülő erdőterületek feltáróútjainak lehetséges nyomvonal-variánsait tervezi, a műszaki terv elkészítésére azonban 1957-ben már nem kerülhetett sor.

1949-től tagja az Országos Erdészeti Egyesületnek (OEE), amelynek egyben alapító tagja is. Jelenleg is tagja az Erdőfeltárási Szakosztálynak, melynek 1960-tól 34 éven át vezetője volt.

14 szakcikke jelent meg AZ ERDŐ és az Erdészeti Lapok folyóiratokban, valamint közlekedési szaklapokban, továbbá 2 szakmai tanulmánya a Dunakanyar Híradóban, a börzsönyi Nagyhideghegy lehetséges, majd konkrét feltárásáról.

Több kitüntetés, többek között: Munka Érdemrend ezüst fokozata (1965, 1988), Ifjúságért Érdemrend (1981), Bedő Albert Emlékérem (1991) birtokosa.

Botár Antal (1922) okleveles erdőmérnök

Címe: 9400 Sopron, Rákóczi F. u. 13.

Oklevél száma: 31. Kelte: 1950.12.21.

Oklevél kiállítója: MAE EK.

ellung 2004

1950 szeptemberétől a Matematika Tanszék demonstrátoraként dolgozik, a II. évfolyamos geofizikus hallgatók gyakorlatait vezeti. Státushely hiánya miatt a fél év végéig bér nélkül dolgozik.

1951 február 1-től tanársegédi kinevezést kap az Ábrázoló Geometriai Tanszékre, szolgálattételre azonban az Erdészeti Építéstani Tanszéken kellett jelentkeznie. Itt az Erdészeti építéstan I-II., valamint a Mechanika I. tantárgyak gyakorlatait vezeti, valamint a Bányamérnöki Kar esti tagozatán az Építéstan előadásokat tart.

1951 szeptemberétől 1953 augusztusáig a Bányamérnöki Kar és a Földmérő Mérnöki Tagozat dékáni titkári feladatait látja el félállásban. Fő feladata a karok oktatási és pénzügyi adminisztrációjának megszervezése.

1955 május 1-vel a Tanulmányi Állami Erdőgazdaság akkor létrehozott Gépállomásának vezetésével bízzák meg. Feladata a gépesítési munkák - fakitermelés, közelités, szállítás - továbbá a gépek javításának, karbantartásának irányítása, szervezése, ezen munkák adminisztrációjának kialakítása. E feladatok mellett ellátja a Főiskola gépészeti gyakorlatainak szervezését, irányítását is. 1959. május 1-vel pályázat útján egyetemi adjunktusi kinevezést kap az Erdészeti Géptani Tanszékre. Itt a géptan gyakorlatokat vezeti, valamint erdészeti gépek előadásait tartja.

1959 szeptemberétől 23 éven át tartja az okleveles tagozaton a Fémtechnológia, az Általános géptan I., az Anyagszállítástan II., illetve az Erőgépek, üzemmérnöki tagozaton pedig az Üzemi anyagszállítástan tantárgyak előadásait. Sok éven át tartja a Gépelemek I-II., az Anyagszállítástan I-II., és az Erőgépek című tárgyak gyakorlatait.

1959 augusztus 1-vel - a május 1-én megalakult - Faipari Géptani Tanszékre kap meghívást és mint ennek a Tanszéknek, sőt a Karnak is első adjunktusa dolgozik egészen 1982 december 31-ig, nyugdíjazásáig.

Részt vesz a Tanszék által készített kb. 40 tervezésben, illetve 70 szakértői megbízásban. Ezen munkák témái: a fa és agglomerált lapok gyártása, gépei. Légtechnikai berendezések, porforgács, gáz elszívás, gépsorok. Több mérnök továbbképző tanfolyamon mint előadó vett részt.

Több jegyzetet (Fémtechnológia, Általános Géptan I. elmélet, Általános Géptan I. gyakorlat), tanulmányt (A faiparban alkalmazott hazai gyártmányú ciklonok használhatósága; A faiparban alkalmazott szárítóalagutak felületkezelési technológiák munkavédelmi kérdései) írt.

Kutatási témái:

- Mechanikus leválasztású ülepítő rendszerek vizsgálata por- és forgács-szemcsenagyság függvényében
- Textilipari porszívógép vizsgálata
- Faforgács pneumatikus szállításánál fellépő veszteségek meghatározása különböző koncentrációjú keverékek esetén A kutatáshoz szükséges berendezést maga tervezte és kezdte el a kísérleteket.

A Faipari Tudományos Egyesület soproni csoportjának titkára, az MTA Műszerügyi felelőse, az egyetemi műszerkataszter vezetője.

Több kitüntetés tulajdonosa.

Botos Géza (1926) okleveles erdőmérnök

Címe: 4029 Debrecen, Fényes udvar 17. I/6.

Oklevél száma: 495. Kelte: 1950.05.19.

Oklevél kiállítója: Budapesti Műszaki Egyetem Erdő- és Földmérőmérnöki Kara (továbbiakban: BME EFK).

1944-ben iratkozik be a Soproni József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Bánya- Kohó- és Erdőmérnöki Karának Erdőmérnöki Osztályára, ahol 1950 május 19-én szerzi meg erdőmérnöki diplomáját a Budapesti Műszaki Egyetem Erdő- és Földmérőmérnöki Karán. 1950-52-ig a 7. sz. Kaposvári Erdőrendezőségen segédmérnöként teljesít szolgálatot. 1952 februárjában a 10. sz. Debreceni Erdőrendezőséghez helyezik át, ahol 1958-ig erdőrendező mérnöként működik közre az üzemterv készítés munkájában.

1958-60-ig a Hajdú-Bihar megyei Földmérő Munkaközösség tagjaként a megyei tagosítási és közsegfejlesztési munkálatokban vesz részt, majd 1960-ban a Hajdúsági Állami Erdőgazdaság építési-előadói munkakörébe nyer kinevezést, ahol azév végétől 1968 februárjáig fásítási csoportvezetőként teljesít szolgálatot. 1968 februárjában - a Debreceni Állami Erdőrendezőség megalakulásával - a Debreceni Erdőfelügyelőség vezetőjévé nevezik ki, 1986 február 1-vel innen megy nyugdíjba.

Nyugdíjasként a Bánki Arborétum dendrológiai egységének tervezésével, valamint a közel 10.000 ha-os Debreceni Erdőpuszta üdülőerdejének fejlesztésével foglalkozik.

Az Erdő c. szakfolyóiratban jelentek meg írásai.

Több tanulmány szerzője (Bánki Arborétum, Közútfásítás).

A Bánki Arborétum dendrológiai egységeinek tervezett lágyszárú növényeit tartalmazó kötet szerzője.

Az Erdő c. folyóirat szerkesztőbizottsági tagja 1967-ig. Az OEE Fásítási Bizottsága tagja.

1986-os nyugdíjba vonulásáig számos társadalmi szervnek tagja.

Számos kitüntetés, többek között a Bedő Albert díj tulajdonosa.

Bősze Aladár (1925) okleveles erdőmérnök

Címe: 8800 Nagykanizsa, Fő u. 3. II/6.

Oklevél száma: 485. Kelte: 1950.02.25.

Oklevél kiállítója: BME EFK

1950-től 2 éven át dolgozik kezdő mérnökként Zalaegerszegen. 1952-ben a miskolci erdőrendezőséghez kerül, üzemtervezési, földmérési, háromszögelési munkákat végez.

Kérésére Nagykanizsára, az Erdőgazdasághoz kerül. Ez a város lett erdészeti munkásságának végleges állomása, innen ment nyugdíjba, 35 évi szolgálat után.

1955 május 22-vel helyezik át a Délzalai Állami Erdőgazdasághoz, Nagykanizsára, ahol gépesítési és vasúttügyi előadói munkakörben dolgozik. 1957-ben kinevezik műszaki csoportvezetőnek. Csoportjával megépített 21 erdészházat és 3 üzemi épületet.

Legnagyobb feladata a csömödéri Fűrészüzem rekonstrukciója, közreműködik továbbá a Vétyemi erdőkomplexumot feltáró úthálózat (különböző típusú stabilizációs utakkal), illetve a Tölöpusztai és Szentpéterföldi bekötőút építésében is. 1966-ban - egészségi okokra hivatkozva - a zalaegerszegi Erdőrendezőséghez kéri áthelyezését. Itt 18 éven át erdőrendezőként, majd erdőfelügyelőként teljesít szolgálatot, nyugállományba vonulásáig. Feladatai: a Zalakomári és Szentpéterföldi Erdészetek üzemtervi előírás szerinti gazdálkodásának ellenőrzése, az erdőgazdaság területén lévő parkerdők tervezése, kivitelezésük irányítása, Sagoti parkerdő és autópihenő, Ormándi parkerdő, Kápolnapusztai Bivalyrezervátum, Kányavári sziget 2 kilátója, a Zalakarosi parkerdő kilátója.

Társadalmi tevékenysége során résztvesz a Nagykanizsai Parkerdő és Csónakázó tó építésében, a régi Kanizsa-Vár mintájára cölöpvárat tervez, a Pannonhalmi Apátság fennállásának 1000 éves jubileumára 14m magas, 4 szintes kilátót tervez.

Több kitüntetés tulajdonosa.

Bulin István (1926) okleveles erdőmérnök

Címe: 9944 Bajánsenye, Ady Endre u. 14.

Oklevél száma: 480. Kelte: 1950.05.19.

Oklevél kiállítója: BME EFK.

1948-49. években az utolsó szemeszter lehallgatása után, mint díjtalan demonstrátor dolgozik az Erdőművelési Tanszéken.
1949-53. tanársegéd a Fatechnológia Tanszéken.
1954-59. a Dél-somogyi Erdőgazdaság Kaszópusztai Erdészetének vezetője.
1960-64. a Keszthelyi Állami Erdőgazdaság Uzsapusztai erdészvezetője.
1964-72. H. M. Erdőgazdaság igazgató helyettese.
1973-78. Országos Természetvédelmi Hivatal Nyugatdunántúli Régió főfelügyelő.
1979-86. Zala megyei TSz. Kereskedelmi igazgatója.
Az aktív szolgálat mellett a Tiszatáji TSz.-ek élőhely javítási tanácsadását végzi. A Vadászati Világkiállítás rendezésekor több bizottság munkájában is részt vesz.
36 szakcikk szerzője. 1995-ben Vadászéletem címmel könyvet jelentetett meg. Jelenleg erdészéletem című könyvén dolgozik.
Több kitüntetés tulajdonosa.

Doklea István (1925) okleveles erdőmérnök

Címe: 1065 Budapest, Bajcsy-Zs. u. 9.
Oklevél száma: 491. Kelte: 1950.02.25.
Oklevél kiállítója: BME EFK.

Diplomájának megszerzése után, 1950-ben az Erdőrendezési Intézet Győri Kirendeltségénél helyezkedik el, mint üzemtervező. 7 évig szolgál itt. Az üzemterv készítéseken kívül említést érdemlő feladata a Szigetköz erdőtagosítása. Ezt követően 3,5 évig a Győr-Sopron megyei Földmérőmérnöki Munkaközösségnél községek - tulajdonosok és művelési ágak szerinti - kataszteri felméréseit és térképezéseit, valamint egyéb földmérő munkákat végez. A munkaközösségek megszűnését követően a Kisalföldi Erdőgazdaságnál kap erdőművelői feladatot (Hanság fásítás).

1961-ben Budapestre, az OEF-hez, majd a MÉM-hez helyezik, ahol erdőművelési, illetve erdőrendezői munkaköröket tölt be 6,5 évig.

1968-ban az akkor szervezett Erdőrendezősek Műszaki Irodájának igazgatójává nevezik ki. Jelentős munkájuk az évente ismétlődő üzemtervek feldolgozásának számítógépesítése, illetve az ország összes üzemtervének egy kiindulási napra hozatala, aktualizálása, az országos erdőállomány adattár megalkotása, amelyet azóta is évente aktualizálnak. A számítógépesítés 1975-re, az erdőállomány-adattár 1978-ra készül el. Légifelvételével, fotogrammetriai térképkészítésekkel segítik az üzemtervezés felvételi munkáit. Zöldövezet tervekkel látja el az Iroda az ország városait, beleértve Budapestet is. 1979-ben az ÁEMI-ből és a Vidéki Üzemtervező Kirendeltségekből létrehozzák a MÉM Erdőrendezési Szolgálatot, amely folytatja az ÁEMI korábbi munkáit. Ezen szervezetben dolgozik nyugdíjba vonulásáig, 1985. december 31-ig, műszaki igazgatói beosztásban.

Nyugdíjazását követően még hét évig végez szakértői, tanácsadói munkát, faipari tevékenységet is folytató Szövetkezetenél.

Több kitüntetésnek, többek között a Munka Érdemrend Bronz fokozatának is tulajdonosa.

Ernyey István (1927) okleveles erdőmérnök

Címe: 1118 Budapest, Alsóhegy u. 40.
Oklevél száma: 107. Kelte: 1950. 12. 21.
Oklevél kiállítója: MAE EK.

Erdőmérnöki oklevele megszerzése után 1951-ben lép az állami földmérés szolgálatába, az Országos Földméréstani Intézetnél.

Még ez év végén átszervezés folytán a Földmérési Iroda alapító tagja.

1954-től a Budapesti Geodéziai és Térképészeti Vállalatnál dolgozik, különböző beosztásban. Folyamatosan ledolgozott 37 év után nyugdíjba vonul.

Részt vesz a vállalat változatos ipari célú geodéziai munkáiban, városok felmérésében, ezek között elsősorban Budapest város mérésében.

1958-tól a városmérések műszaki ellenőre, 1960-tól csoportvezetői, majd 68-tól osztályvezetői beosztásban irányítja a szabatos igényű munkákat.

A geodézia tudományos, társadalmi fejlesztésében aktívan részt vesz.

Alapító tagja a Geodéziai és Kartográfiai Egyesületnek.

1967-ben geodéziai automatizálási szakmérnöki oklevelet szerez.

Több cikke, tanulmánya jelenik meg szakmai folyóiratokban, kiadványokban.

Munkássága elismeréseként több szakmai kitüntetés birtokosa, ezek közül kiemelendő a Munka Érdemrend Ezüst Fokozata.

Földes Kálmán (1927) okleveles erdőmérnök

Címe: 8800 Nagykanizsa, Erdész u. 14/b

Oklevél száma: 6. Kelte: 1950.09.29.

Oklevél kiállítója: MAE EK.

Az egyetemre 1946-ban iratkozik be, s 1950 szeptember 3-án végez.

1950-ben a Zamárdi Állami Erdőgazdasághoz helyezik. Itt, mint üzemegység vezető helyettes dolgozik 1951-ig. 1951-től katonai szolgálat következik, s mire leszerel, az erdőgazdaságot felszámolták. A Ladi Állami Erdőgazdasághoz kerül, mint terv-előadó, ami ekkor igazgatóhelyetteséget is jelent. Hat hónap múlva - cserével - a Kaposvár Déli Állami Erdőgazdasághoz helyezik.

1953-ban a Somogy Megyei Erdőgazdasági Egyesülés megszűntével a Közép-Somogyi Állami Erdőgazdasághoz helyezik. Innen, mint 2. számú erdőművelési előadó, központi rendelkezéssel az Állami Erdőrendezési Intézet kaposvári kirendeltségéhez kerül - az irányítást az Országos Erdészeti Főigazgatóság végzi - erdőrendezési felügyelői beosztásba. Ezt követően - ismét cserével - Nagykanizsára, a Dél-Zalai Állami Erdőgazdasághoz kerül az előzővel egyező beosztásba. Itt dolgozik 1987-es nyugdíjazásáig, de közben az OEF után a Zalaegerszegi Erdőfelügyelőség munkatársaként.

Nyugdíjazása óta nem dolgozik.

Szakirodalmi munkássága Az Erdő-ben s számtalan helyi lapban megjelent néhány cikk formájában testesült meg. Több TSz-major fásítás és egy községfásítás kivitelezője. 1974-75-ben erdei tornapályát épít, tópart, sétány, görögkert fásítást vezet, a nagykanizsai Csónakázó tónál.

Több kitüntetés (pl.: Pro Urbe Nagykanizsa) tulajdonosa.

Dr. Fűr Mihály (1928) okleveles erdőmérnök

Címe: 1118 Budapest, Alsóhegy u. 42.

Oklevél száma: 33. Kelte: 1950.12.21.

Oklevél kiállítója: MAE EK.

1950-ben erdőmérnöki oklevelet szerez. Földmérés területén helyezkedik el, folyamatosan tovább képz magát. 1960-ban az Állami Földmérési és Térképészeti Hivatalban felsőgeodéziai szakvizsgát tesz. 1967-ben a Budapesti Műszaki Egyetemen geodéziai automatizálási szakmérnöki oklevelet szerez. 1971-ben a Budapesti Műszaki Egyetemen geodézia szaktudományból műszaki doktorrá avatják. Első munkahelye a budapesti Országos Földméréstani Intézet, ahol segédmérnöként felmérési munkákat végez. Még ebben az évben az Intézetet átszervezik, így kerül a Városmérési Irodához, ahol mérnöként alsórendű háromszögelést és szabatos szintezést végez. 1954-ben áthelyezik a Geodéziai és Kartográfiai Intézethez, mely még abban az évben az újonnan létrehozott Budapesti Geodéziai és Térképészeti Vállalat része lesz. Itt az országos negyedrendű, majd a felsőrendű háromszögelési hálózat munkáiban vesz részt. Miután mindig érdekelték az új megoldások, 1962-ben áthelyezik az Állami Földmérési és Térképészeti Hivatal ekkor létrehozott kutatócsoportjába. 1967-ben ebből a csoportból alakul meg a Földmérési Intézet Kutatási Osztálya, melynek vezetője lesz. 1969-ben áthelyezik a Mezőgazdasági és Élelmezésügyi Minisztérium Országos Földügyi és Térképészeti Hivatalához, ahol az országos geodéziai hálózatok elvi ügyeivel, a nemzetközi szakmai együttműködéssel és a földmérési és térképészeti kutatások koordinálásával foglalkozik, valamint kutatási programokban is részt vesz főelőadói, 1979-től minisztériumi főmunkatársi minőségében. 1988-ban nyugdíjba vonul. Nyugdíjasként a Nyugat-Magyarországi Egyetem Földmérési és Földrendezői Főiskolai Karán (Székesfehérvár) tudományos munkatársként kutatással és oktatással foglalkozik, hasznosítva a termelési és kutatási munkában szerzett tapasztalatait.

A Geodézia és Kartográfia c. szaklapban publikál. A jelenkori függőleges földkéregmozgások vizsgálatának témakörében résztvesz hazai és nemzetközi együttműködésben is tanulmányok készítésében, kéregmozgási térképek szerkesztésében. Elkészíti "A magyar földmérés és térképészet története" című kiadvány egy részét.

A Magyar Földmérési, Térképészeti és Távérzékelési Társaságnak (korábban Geodéziai és Kartográfiai Egyesületnek) kezdettől fogva tagja. Tagja volt a KAPG illetve IAG Jelenkori Kéregmozgási Bizottságának is (Commission on Recent Crustal Movements).

Több kitüntetés, többek között a Fasching Antal emlékérem és az MTA akadémiai díj tulajdonosa.

Füzi István (1924) okleveles erdőmérnök

Címe: 8900 Zalaegerszeg, Fáy A. u. 14.

Oklevél száma: 486. Kelte: 1950.02.25.

Oklevél kiállítója: BME EFK.

Erdőmérnöki oklevelét 1950-ben szerzi meg. Gyakorlati munkáját az FM. 8. sz. Pécsi Erdőrendezőségénél kezdi meg, mint erdőrendező mérnök. Ezt követően áthelyezik az Állami Erdőrendezési Intézet 3. sz. Szombathelyi Kirendeltségéhez, ahol 1953-ig dolgozik erdőrendezőként. 1953-tól a Soproni Épületasztalosipari Vállalatnál helyezkedik el, kezdetben mint gyártáselőkészítő üzemmérnök, majd a továbbiakban mint csoportvezető mérnök vállalati tervezési, műszaki fejlesztési és beruházási feladatokat lát el.

Közreműködik az ajtótokok, ajtólap és ablak termékek közép és nagysorozatú gyártási módjának kialakításában.

Az üzemi belső anyagmozgatás területén, a műveleti helyeket összekötő görgős tároló és szállítópályák, majd a késztermékek szállítására szolgáló függő konveyorpályák tervezésében és üzemi gyártásának irányításában is résztvesz. Feladatát képezte a mesterséges szárítás alagút, majd kamrás szárító berendezései üzemeltetésének irányítása, megfelelő szárítási menetrendek kidolgozása és alkalmazása. Később a minőségi igényeket gazdaságosabban

kielégítő nagytérszárító kísérleti berendezését, majd végleges üzemszerű alkalmazását irányítja.

Az üzemi fűrészpor és faforgács hulladék anyagok hasznosítása érdekében a magnezit kötőanyagú, sajtolással előállított 3 rétegszerkezetű épületelemek kísérleti üzemi technológiájának kidolgozása, gyártásának bevezetése, irányítása képzik feladatát. Ezen épületelemek hasznosítására prototípus épületek (nyaralóház, garázs) tervezésében és gyártásában vesz részt.

1969-ben áthelyezik az Egervári Ferenc Faipari Szövetkezethez, főmérnöki beosztásba, itt dolgozik 1985. január 01-ig, nyugdíjazásáig.

A szükséges gyártókapacitás érdekében új telephely tervezési és beruházási munkáinak irányítását, majd a folyamatos műszaki fejlesztési, munka-és üzemszervezési feladatok ellátását végzi. Nyugdíjazását követően a szövetkezetnél főmunkatársi alkalmazásban szaktanácsadói feladatokat lát el.

A szakmai oktatás keretében Sopronban az 1961-68 években a Dolgozók Faipari Technikumának szaktanára és egy évfolyam osztályfőnöke.

Társadalmi tevékenysége: a soproni Faipari Tudományos Egyesület helyi csoportjának titkára, a zalaegerszegi Szervezési és Vezetéstudományos Társaság szövetkezeti csoportjának titkára, (nyugdíjazását követően is).

Szakmai munkásságát Miniszteri, OKISZ Elnöki kitüntetéssel, Honvédelmi Emlékéremmel, valamint más kitüntetések adományozásával ismerték el.

Guller Imre (1924) okleveles erdőmérnök

Címe: 1118 Budapest, XI. ker. Villányi u. 65/D I/2.

Oklevél száma: 35. Kelte: 1950.12.21.

Oklevél kiállítója: MAE EK.

1942-ben iratkozik be az Erdőmérnöki Karra, de fogságba esik, ezért tanulmányait 1947-ben tudja folytatni.

1949-től a Termőhelyismerettani Tanszéken demonstrátor.

1950-ben szerzi meg erdőmérnöki diplomáját. Ezzel szinte egyidőben közlik vele, hogy tanszéki alkalmazása megszűnik, s mint "osztályidegen" az Állami Erdészetnél se számítson munkára.

1951-től az Út-és Vasútépítő Vállalatnál dolgozik, mint beosztott mérnök, majd építésvezető, főépítésvezető, termelési osztályvezető.

1971-ben a Vállalat főmérnöke lesz. Közben elvégzi a Közgazdaságtudományi Egyetem gazdasági mérnök szakát, majd az ELTE-n francia nyelvből államvizsgát szerez. Fél évet tölt Franciaországban, mint ösztöndíjas, ahol Párizs és más nagyvárosok közművesítési munkáit tanulmányozza. Országos érdekelttségű, teljes mélyépítési profillal rendelkező vállalat dolgozójaként elsősorban un. kiemelt nagyberuházások megvalósításában vesz részt (pl.: a berentei, a tiszapalkonyai, a gyöngyösi, az oroszlányi hőerőművek mélyépítési munkálatai; a százhalombattai Kőolajfinomító, a székesfehérvári Könnyűfémmű, az algyői szénhidrogénmező feltárási és építési munkái; Budapesten a Nagykörút, a Bajcsy-Zs. út, a József Attila út építési munkái; a Ferencvárosi pu. rekonstrukciója; a 13-as villamos vonalának kiépítése; a lágymányosi, az óbudai, a békásmeygeri lakótelepek fogadósint és teljes közművesítési munkái).

1980-ban szívinfarktust kap. Felépülése után rokkantnyugdíjasként, mint műszaki tanácsadó dolgozik tovább. Szakami tanulmányai és cikkei az Építés-vagy Mélyépítéstudományi Szemlében jelennek meg. Írási közül néhányat más nyelvre is lefordítottak.

Több kitüntetésnek, többek között a Munka Érdemrend ezüst és arany fokozatának is tulajdonosa.

† **Dr. Horváth László** (1926) okleveles erdőmérnök

Címe: 6114 Bugac 7.

Oklevél száma: 132. Kelte: 1950.09.29.

Oklevél kiállítója: MAE EK

1950-ben erdőmérnöki oklevelet szerez. A Bugaci Állami Erdőgazdaságnál kezd dolgozni, gyakornokként részt vesz a homokfásítás munkájában. Feladatukat képezi a fenyőmag, fenyőcsemete termelés és erdősítések végrehajtása.

1951-től a Tompai Erdőgazdasághoz helyezik, mint erdőművelési előadót. Átszervezést követően 1953-tól a Kecskeméti Erdőgazdaság erdőművelési előadója. A homokfásítási munkát gyakorlati erdőművelőként kívánva megoldani, 1955. január 1-jén saját kérésére laboratóriumával együtt ismét Bugacon van, ahol a 13.000 ha-os Bugaci Erdészet vezetőjévé nevezik ki. Ebben a beosztásban folytatja munkásságát 1990-ben történt nyugdíjbavonulásáig. Több új erdősítési és erdőápolási eljárást vezet be. A biztonságos fenyőcsemete termelés érdekében a középkorú fenyvesek alatt gyűjtött, már beérett humusszal altalajtrágyázásos kertet létesít. Az ültetési eljárásai közül kiemelkedik az árkos ültetési technológia, valamint a mélyforgatással egyidőben történő lombcsemete ültetés. A technológiák és a gépesítés kapcsolatáról az a véleménye, hogy a gép van az erdőért, de nem az erdő a gépért. Bugaci 35 éves vezetősége alatt mintegy 100 hektár 1926-ban települt elegyetlen feketefenyvest celtisszel telepít alá második koronaszintként, cserjealsószinttel.

Modern fenyőmagpergetőt, fűrészsanyag szárítót, gépjavító műhelyt épített. Tudományos kísérletei közül a földalatti vizekkel kapcsolatos kutatásai emelendők ki.

Munkáslétszám biztosítására 25 lakásos lakótelepet létesít Erdőszéplak néven.

Irányításával kezdik meg a mesterséges fácánnevelést. 45 évnyi aktív pályafutása alatt Bugac megszámlálhatatlan ízben szolgál gyakorlati helyül a szegedi és soproni középfokú oktatás számára. 1986-ban c. egyetemi tanár kinevezést kap. Nyíltan vallja, hogy néhány egyetemi előadás mellett az ő tanszéke valójában az erdő. Nyugdíjasként tovább folytatja a szakiskolák és egyéb szakmai kirándulások kíséretét.

Több tudományos cikk szerzője. Számos elismerés és kitüntetés tulajdonosa (Bedő Albert díj, Munka Érdemrend bronz fokozata, Magyar Köztársaság Csillagrandje, Címzetes Egyetemi Tanár).

2000. július 27-én elhunyt.

Horváth Tibor (1926) okleveles erdőmérnök

Címe: 4026 Debrecen, Hatvan u. 1.

Oklevél száma: 9. Kelte: 1950. 09. 29.

Oklevél kiállítója: MAE EK.

Oklevelének megszerzését követően egy évig a Budapesti I. számú Erdőrendezőség mérnöke. Feladata a háromszögelési munkák előkészítése, mérések teodolittal és busszolóval.

1950-54-ig a Debreceni 8. sz. Erdőrendezőség dolgozója. Az erdőrendezési munka minden fázisát, ezen belül igen sok háromszögelést végez mérnöki, illetve csoportvezetői beosztásban, majd ezt követően 1960-ig a Debreceni Földmérő Munkaközösség tagja.

1960-tól a Budapesti Geodéziai és Térképészeti Vállalat 4. Osztályán, Debrecenben dolgozik mérnöki, csoport- és osztályvezetői minőségben. Feladata a geodéziai munkák igen széles körét teszi ki, végrehajtói és vezetői szinten Az Osztály szervezésében és továbbfejlesztésében tevékenyen vesz részt egészen 1987-es nyugdíjazásáig.

Nyugdíjasként vállalati és egyéb megrendelésre időnként még ma is vállal munkát.

1967-től igazságügyi földmérő szakértői tevékenységet folytat jelenleg is. Tagja a Geodéziai és Kartográfiai Egyesületnek, melynek 18 éven át titkára is. 14 szakcikke jelenik meg magyar és német nyelven, melyek a térképészet különböző területeit ölelik fel.

Több Kiváló Dolgozó kitüntetés tulajdonosa.

Juhász Lajos (1924) okleveles erdőmérnök

Cím: Helsinborg, Nedrehollandaregatan 1. 25226, Svédország

Oklevél száma: 453. Kelte: 1950. 04. 29.

Keresztes György (1925) okleveles erdőmérnök

Cím: 9400 Szombathely, Deák F. u. 76/A

Oklevél száma: 489. Kelte: 1950. 02.25.

Oklevél kiállítója: BME EFK.

*oklevél
2006.*

Elemi iskoláit Szentpéterfán, egy kis vas megyei, horvát-magyar falu iskolájában végezte. Tanulmányait a szombathelyi Faludi Ferenc Gimnáziumban folytatta, majd az érettségi letétele után 1944-től soproni diák lett. 1950-ben végezett a diploma bélyegzője szerint a Budapesti Műszaki Egyetemen.

Munkáját 1950-ben a Zalaegerszegi Erdőgazdasági Nemzeti Vállalatnál kezdte, itt éri az 1950 évi átszervezés: a Keszthelyi Erdőgazdaságnál lesz üzemegység-vezető Balatongyörökön, később Uzsán. 1951-től a Vas Megyei Erdőgazdaságnál dolgozik Sárváron és Szombathelyen szakfelügyelői, erdőművelési előadói munkakörökben. 1974-től a Nyugatmagyarországi Fagazdasági Kombinát dolgozója lett, kezdetben, mint fejlesztő, tervezésvezető, végül 1985 évi nyugdíjazásáig főmérnök. 1991-ig nyugdíjasként üzemtervezés előkészítésével segítette utódai munkáját, később szemének állapota már ezt sem tette lehetővé.

Szakmai munkájának elismeréseképpen 1989-ben az Országos Erdészeti Egyesület „Bedő Albert díj”-át vehette át, 1991-ben „Széchenyi István emlékérem a környezet védelméért”-t kapott, 1995-ben „Pro Silva Hungariae” miniszteri kitüntetésben részesült.

Kiss Antal (1922) okleveles erdőmérnök

Címe: 9023 Győr, Csaba u. 13.

Oklevél száma: 488. Kelte: 1950. 02. 25.

Oklevél kiállítója: BME EFK.

1942 őszén iratkozik be a József Nádor Műszaki- és Gazdaságtudományi EgyetemBánya-, Kohó- és Erdőmérnöki Karának Erdőmérnöki osztályára.

A II. Világháború miatt két részletben, -1942-44 és 1947-50 között fejezi be egyetemi tanulmányait, és kapja meg 1950-ben az erdőmérnöki oklevelet.

Az erdészeti szolgálatot még ez év márciusában kezdi meg a 4. sz. Győri Erdőrendezősnél, erdőrendezőként.

1954-től 57-ig ennek a hivatalnak igazgatóhelyettes főmérnöke. A hivatal Veszprémbe költözik, ő nem akarja követni, ezért a Győri Erdőgazdasághoz kéri áthelyezését.

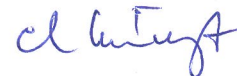
Így 1957-től 1983-ig a Győri, illetve a Kisalföldi Erdőgazdaságnál dolgozik, először fahasználati előadóként, 1959-től pedig erdőhasználati csoportvezetőként egészen nyugdíjazásáig. Aktív erdészeti szolgálatban 33 évet töltött el.

1984-88 között mint nyugdíjas munkalehetőséget kap az Erdőgazdaságtól fahasználatl kapcsolatos tevékenységben.

Vadásztársaságában társadalmi munkát végez 15 éven át, mint a Társaság titkára, ezenkívül az Erdészeti Egyesület Helyi Csoportjának pénzügyi dolgait rendezi 12 éven keresztül.

Az Erdőgazdaságnál töltött 26 év alatt többször kapott Kiváló Dolgozó kitüntetést.

Konyecsnyi Lóránd (1927) okleveles erdőmérnök
Címe: Canada, 2090 Guestinst St. Laurent Quebec H4L4E4
Oklevél száma: 11. Kelte: 1950. 09. 29.
Oklevél kiállítója: MAE EK.

Pályafutását a Székesfehérvári Megyei Földmérési Hivatalnál kezdi, 2 év után pedig felkerül az Országos Földmérési Intézetbe, ahol először a Felsőrendű Szintezési Osztályon, majd a Harmadrendű Háromszögelési Osztályon dolgozik.

A forradalom után 1957-ben Kanadába kerül. Itt is műszaki téren dolgozik.

Az első tíz évet Kanada északi részén tölti a mélyépítési iparban, mint földmérő (vasútvonal kitérése), földtömeg számítást, majd talajvizsgálatokat végez. Később a kivitelezési oldalon dolgozik, - műszaki ellenőrként az anyagok ellenőrzése, szabványok betartása a feladata.

40 év után visszakerül Montrealba, ahol építészeti téren dolgozik, költségvetést készít versenytárgyalásokra, építésvezetőként szabványok és műszaki előírások betartását ellenőrzi.

Lócsey Iván (1926) okleveles erdőmérnök
Címe: 2000 Szentendre, Előd u. 17.
Oklevél száma: 37. Kelte: 1950. 12. 21.
Oklevél kiállítója: MAE EK.

1950 és 1954 között a Sátoraljaújhelyi Állami Erdőgazdaságnál üzemegység-, majd erdészeti vezetőként dolgozik, ezt követően 1960-ig a Zemplénhegységi Állami Erdőgazdaságnál erdőművelési előadó, majd csoportvezető.

1960-tól 1979-ig az Országos Erdészeti Főigazgatóságon, majd ennek jogutódjánál (MÉM) mint főmérnök, főelőadó dolgozik az Erdőgazdálkodási, illetve Erdőrendezési Főosztályon, erdőművelési munkakörben.

1979 és 1986 között az Állami Erdőrendezősegek Műszaki Irodájánál elemző mérnökként tevékenykedik, szintén erdőművelési munkakörben.

Nyugdíjba vonulása után a Mezőgazdasági Minősítő Intézetben dolgozik.

Több könyv, - Erdészeti, Vadászati és Faipari Lexikon, Magyarország erdőgazdasági tájainak erdőfelújítási és erdőtelepítési irányelvei és eljárásai elkészítésében vesz részt.

Az Erdő című szaklap Szerkesztő Bizottságában lektorként tevékenykedik 1983-1990 között. Számos kitüntetés tulajdonosa.

Magyar Antal (1922) okleveles erdőmérnök

Címe: 9028 Győr, Jereváni u. 4. II./4.

Oklevél száma: 27. Kelte: 1950. 11. 04.

Oklevél kiállítója: MAE EK.

1940 őszén már a Soproni Egyetem erdőmérnök hallgatója, de diplomáját csak 1950-ben tudja megszerezni.

Aktív szolgálatban 35 évet tölt ugyanannál a munkáltatónál, de több munkakörben és munkahelyen. A sok átszervezés miatt csak a név és a központ székhelye változott.

Már 1949 őszén szakelőadó Sümegen, majd diplomájának megszerzése után üzemegységvezető.

1952 áprilisától Devecserben az Erdőgazdaság Központjában tervelőadóként dolgozik, később az 1955. évi átszervezést követően a Devecseri Erdészet vezetője, mely akkor már a Pápai székhelyű Magasbakonyi Erdőgazdasághoz, 1970-től pedig a Keszthelyi székhelyű Balatonfelvidéki ÁÉG-hoz tartozik.

1972 augusztusában, 17 évi erdészettervezői szolgálat után Keszthelyre helyezik át az ÁÉG Központjába munkaüzemszervezési és szociálpolitikai osztályvezetőnek. Innen vonul nyugdíjba 1982. augusztus 31-én.

Szakmai munkája során a szociális ügyek keltenek fel benne nagyobb érdeklődést, és lehetséges szerint tevékenykedett is ezen a téren.

Nyugdíjasként még két évig tevékenykedik. 1985 őszén családi okokból Győrbe költözik.

Az Erdészeti Egyesület aktív tagja.

Számos kitüntetés, többek között a Munkaérdemrend Ezüst Fokozat (1982) tulajdonosa.

Dr. Manninger Ernő (1924) okleveles erdőmérnök

Címe: 9400 Sopron, Mátyás király u. 22.

Oklevél száma: 481. Kelte: 1950. 02. 25.

Oklevél kiállítója: BME EFK.

meghalt 2009. ápr. 03.

Már az egyetemi tanulmányok befejezése előtt az Erdőmérnöki Kar Növénytani Intézetébe kerül, ahol fél éven keresztül fizetés nélkül dolgozik, majd 1948-1953-ig az oktató tevékenység mellett kutatómunkát is végez.

1953-tól 1960-ig az MTA Talajbiológiai Laboratóriumában már fő feladatát képezik a mikrobiológiai kutatások. Ennek a Laboratóriumnak a Budapestre történő áthelyezésekor az MTA Talajtani és Agrokémiai Kutató Intézet Mikrobiológiai Osztályán folytatja e munkát. 1965-ben szerzi meg az egyetemi doktori címet, valamint 1964-ben a mezőgazdasági tud. kandidátusi fokozatot.

Ebben az Intézetben dolgozik tudományos tanácsadói minőségben 1984-ig, nyugdíjba vonulásáig.

1983-ban a mezőgazdasági tudomány doktora fokozatot szerzi meg.

Éveken keresztül szaktanácsadója a Phylaxia Állami Oltóanyagtermelő Intézetnek, ahol a rhizobium-oltóanyagtermelés létrehozásában, majd 1958-ban az akkori Földművelésügyi Minisztérium megbízásából az ilyen oltóanyagok ellenőrzéséhez használatos normák kidolgozásában tevékenyen részt vesz. Egyik eredményeként több izolált rhizobium-törzset tartják nyilván a világgyűjtemény génbankjában, Londonban, 1973 óta.

Két könyvrészlete és 108 publikációja jelenik meg hazai és külföldi szaklapokban.

Nyugdíjas állományban az Erdészeti és Faipari Egyetem Erdőmérnöki Karán "Erdésettudományok doktora" program megvalósítása során 1994 február 1-től a "Talajmikrobiológia" doktori tárgy oktatását végzi.

A Földművelésügyi Minisztérium Növényvédő Szakmérnök továbbképzés során előadásokat tart a Keszthelyi Agrártudományi Egyetemen.

1984-től a Gödöllői Agrártudományi Egyetem Mikrobiológiai Tanszékén folyó kutatás megszervezésében éveken át tevékenykedik, és 1985-től rendszeres bírálója ugyanennek az egyetemnek Tudományos Diákköri Konferencia Mikrobiológiai és Talajbiotechnológiai Szekciójában évente benyújtott tudományos pályaműveknek.

Oktatói és tudományos tevékenysége elismeréseként az Erdészeti és Faipari Egyetemen habilitált doktori oklevelet, majd 1997-ben egyetemi magántanári címet szerez.

*meghalt 2005.
ápr. 05.*

Mihály László (1925) okleveles erdőmérnök

Címe: Canada, 19 Bridgeview Drive, Halifax, Nova Scotia B3P 1E7

Oklevél száma: 455. Kelte: 1950. 04. 29.

Oklevél kiállítója: BME EFK.

1950 júniusában kezd el mérnökként dolgozni a Balassagyarmati Földmérési Hivatalnál, majd áthelyezésekkel a Budapesti Geodéziai és Térképészeti Vállalatnál kirendeltségvezető mérnök.

1956 decemberében Kanadába távozik.

1957-től egy Vízierőmű alagút és alumíniumgyár kivitelező mérnöke.

1958-1960 között egy mérnöki iroda várostervező- és kivitelező mérnöke.

1960-tól 1968-ig Poirit-Claire Que. város lakóhely és ipartelep tervező- és kivitelező mérnöke.

1966-ban és 1967-ben mérnöki különözeti vizsgát tesz, ami sokat segít a 68-tól kezdődő szolgálatok ellátásában.

1968 és 70 között városi főmérnök. Felelős a víz- és szennyvíztelep működtetéséért, és a többi városi munkákért.

1970-71-ben egy mérnöki iroda város- és környezetvédelmi főmérnöke. Kivitelezi Halifax első szennyvíztelepét.

1972 és 1990 között Új-Skócia Házépítési Minisztériumának tervező főmérnöke. Megszervezi a Minisztérium belső tervező részlegét 2 fő feladattal:

1. területfejlesztés az alacsony és közép jövedelmű társadalmi réteg részére
2. az idős polgárok 40-50 egységes apartment épületekkel való ellátása.

Innen megy nyugdíjba, pár hónappal a 65 éves korhatár után.

1991-től 1997-ig a Kanadai Szaktanácsadó Szolgálat segítségével minden évben 2-3 hónapos önkéntes munkát végez.

Magyarországon a legsikeresebb munkája a Nógrád megyei Vízművek részére végzett tanulmány, ami alapjául szolgál a vízművel nyugati mintára való átszervezésére hozott kormányrendeletnek.

Mohi György (1926) okleveles erdőmérnök

Címe: 2800 Tatabánya, Ságvári u. 17/A

Oklevél száma: 39. Kelte: 1950. 12. 21.

Oklevél kiállítója: MAE EK.

1951-től négy évi, műszaki munkakörökben telt "renegát" időszak után harminckét erdész év következett.

A Mátra (Parádfürdő) és a Zemplén (Sárospatak) erdőművelési tapasztalatait alapozza meg.

Csemetegzálkodása, erdősítések tervezése, fiatalosok nevelése a feladata.

1963-ban Magyarország táji erdőfelújítási és erdőtelepítési irányelveinek kidolgozásában vesz részt.

1967-ben a táji erdőnevelés zempléni irányelveit dolgozza ki.

1971-ben növényvédelmi szakmérnöki oklevelet szerez.

1968-tól, erdőrendezői időszakában 17 éven át alkalmazhatta áttekintően erdészeti üzemi tapasztalait. A Zemplénben és a Budapesti Erdőrendezőség területén több mint 30.000 hektáros terület üzemtervezése készült el ezalatt. A rendezői szabad élet valóban rá volt szabva. Kutathatta az összefüggéseket az erdő fejlődése és a korábbi munkák hatásai között. A természet szépségét és erőit érezve tanulhatott szerénységet és alázatot.

"Ha újra születnék is, ezt szeretném csinálni.
Erőmtől kitellően szolgálni valamit, aminek a köz
számára is van értéke.
Amivel - szerény lehetőségei között - kiteljesedés
felé törekszik az emberi élet."

Nagy István (1922) okleveles erdőmérnök

Címe: 7400 Kaposvár, Bajcsy-Zs. u. 9.

Oklevél száma: 28. Kelte: 1950. 11. 04.

Oklevél kiállítója: MAE EK.

Amerikai, majd francia hadifogságból 1946-ban tér haza, tanulmányait csak ezután tudja befejezni.

A diploma megszerzése után a Kaposvári Állami Erdőrendezőségen úttervezőként kezdi meg munkáját, néhány év múlva az Üzemtervezési Iroda helyettes vezetője, majd vezetője lesz.

Az Erdőfelügyelőség és az Erdőrendezőség összevonása után az új intézmény igazgató helyettesévé nevezik ki.

Újabb szervezeti átalakítások után mint az Erdőrendezési Szolgálat igazgatója vonul nyugdíjba.

Szakmai tevékenységét több kitüntetéssel is elismerték.

Hozzáértését kollégái igen nagyra becsülték, és hivatali előjárói is megbecsülték.

Németh Ferenc (1928) okleveles erdőmérnök

Címe: 1032 Budapest, Föld u. 55.

Oklevél száma: 2. Kelte: 1950. 08. 05.

Oklevél kiállítója: MAE EK.

1950. 08. 05. napján az átszervezett egyetem első végszigorlatán, vagyis a Magyar Agrártudományi Egyetem Budapest, Erdőmérnöki Kar, Sopron szerzi a 2. számú erdőmérnöki oklevelét.

Katonai behívóval 1950. október 2-án a Honvéd Térképészeti Intézethez vonul be, ahol hivatásos állományban alhadnagyi rendfokozattal veszik számba.

A Térképészeti Intézetben fél év terepfelmérési gyakorlat után a Tudományos és Oktatási Osztályra helyezik, ahol a szobújvet térképészeti szabályzatok és szakkönyvek magyar nyelvű kiadásán működik közre.

1952-53 telén a Gauss-Krüger-vetület szovjet 1942-es koordinátarendszere hazai bevezetésének megoldása a feladata. Munkájával párhuzamosan az egy és három éves térképész tiszti iskolán matematikát, geodéziát és vetülettant tanít 1951-1956 között. A feladatok befejeztével a Fényképmérési Osztályra kerül, ahol légifénykép kiértékeléssel, légiháromszögeléssel, majd munkaszervezéssel foglalkozik.

Az 1956-os forradalomban a Katona Tanács tagjának választják, ezért leszerelik, és az elért főhadnagyi rendfokozatát is elveszik.

1956. december 21. és 1964. július 31. között a Budapesti Geodéziai és Térképészeti Vállalat beosztott mérnökeként dolgozik, előbb földrajzi meghatározás, majd felsőrendű szintezés, azután III-ad és IV-ed rendű háromszögelés, végül tudományos kutatói munkakörben.

1964 és 1988 között az Állami Erdőrendezés Térképészeti Osztályát szervezi meg és vezeti, kidolgozva a légifényképek erdészeti célú műszeres kiértékelését, és az erdészeti célú térképrendszert.

Nyugdíjban mindössze ötször vállal egy-két hónapig tartó megbízásos munkát, kétszer vízügyi szerveknél, háromszor az erdőrendezésnél.

1990-ben visszakapja főhadnagyi rendfokozatát, majd 1994-ben rehabilitáció címén őrnaggyá léptetik elő.

Aktív 38 évi szolgálati ideje alatt 67 cikke, tanulmánya, könyvfejezete jelenik meg az elvégzett munkáival kapcsolatban. Nyugdíjas 12 éve alatt 11 írása jelenik meg, ezenkívül 55, illetve 6 szakmai tárgyú előadást tart, továbbá 41, illetve 3 szakvéleményt készít.

Tagja az Országos Erdészeti Egyesületnek, a Magyar Földmérési, Térképészeti és Távérzékelési Társaságnak, melynek jogelődje volt a Geodéziai és Kartográfiai Egyesület, ahol alapító tag, és több választási fordulón át szakosztályi titkár, ezenkívül tagja még a Magyar Asztronautikai Társaságnak és a Magyar Térképbarátok Társulatának.

Több kitüntetés, többek között Miniszteri Dícséret tulajdonosa.

Dr. Ördögh Zoltán (1924) okleveles erdőmérnök

Címe: 1118 Budapest, Minerva u. 7. I. em. 1.

Oklevél száma: 484. Kelte: 1950. 02. 25.

Oklevél kiállítója: BME EFK.

Temesváron, a Piarista Gimnáziumban érettségizik 1943-ban, és még ez évben átjön Magyarországra, ahol menekültként felveszik a Soproni Bánya-, Kohó- és Erdőmérnöki Kar Erdőmérnöki osztályára. Bátyja a Budapesti Gépészmérnöki Egyetem hallgatója, úgyhogy a nyári gyakorlatot együtt töltik a Körting B.E. Fűtéstechnikai cégnél. Úgy alakul, hogy ez a cég az államosítás után mint Épületszerelő Vállalat is ragaszkodott hozzá, így abszolválás után is itt marad. Speciális területtel foglalkozik, mégpedig a nagy rádióadók hűtésével - mely témában külön szakvizsgát is tesz 1954-ben, - úgy tervezési, mint kivitelezési szempontból.

A "Standard", illetve később "Belojannisz" céggel együtt exportra is sor kerül. Romániába - Temesvári nagy rádióadó - a Szovjetunióba és Kínába is szállítanak.

Minisztériumi engedéllyel 1956 őszén beiratkozik Budapesti Műszaki Egyetemre, mégpedig - erdőmérnöki diplomájára tekintettel - a III. félévre, és 1960-ban gépészmérnöki diplomát szerez az Erőgépészeti Szak, Hőerőgépész ágazaton. A cégátvezetésért átkerül az Építésügyi Minisztériumba, és onnan úgyszólván visszahelyezik a régi cégből kivált Fűtőber Vállalathoz főmérnöknek, ahonnan 1991-ben nyugdíjazzák.

Tovább dolgozva egyéni vállalkozói szerződéssel 1995-ig, tanácsadó régi cégénél.

1978-ban doktorátust szerez hőtani témában.

Aktívan és nyugdíjasként is sok száz magántervezést végez, vezető tervezői engedélye alapján.

Több kitüntetést kap, közülük kétszer a Munka Érdemrendet.

Péter Sándor (1921) okleveles erdőmérnök

Címe: 1054 Budapest, Szemere u. 8.

Oklevél száma: 42. Kelte: 1950. 12. 21.

Oklevél kiállítója: MAE EK.

Oklevele megszerzése után 1951-ben az Állami Földmérési és Térképészeti Hivatalnál helyezkedik el, mivel még hallgató korában részt vesz földmérési munkákban. A Hivatal vállalatossítása után a jogutód Budapesti Geodéziai és Térképészeti Vállalatnál dolgozik, nyugdíjba meneteléig.

Előbb ipartelepi felmérésekben beosztott mérnökként tevékenykedik, majd 1952-ben a Háromszögelési Osztályhoz kerül. Itt csoportvezetői beosztásban főként városi alaphálózatok munkáival foglalkozik.

1956-tól a Geodéziai Osztály műszaki ellenőre.

Munkái eredményéről, tapasztalatairól vállalati kiadványokban, szakfolyóiratokban ír ismertetéseket, ezekről külföldi konferenciákon is beszámol.

Rendszeresen közreműködik a geodéziai oktatásban, főiskolai levelező évfolyamok konzulenseként, a Műszaki Egyetem nyári összefoglaló geodéziai gyakorlatainak csoportvezetőként végez oktatói munkát.

1978 és 1982 között Algériában az Oráni Műszaki Egyetem Geodéziai Tanszékének vezetője és előadója.

Hazatérve 1983-as nyugdíjazásáig eredeti munkahelyén műszaki tanácsadóként dolgozik.

Nyugdíjasként 1987-ig eredeti vállalatánál folytatja munkáját, majd 1994-ig a Földhivatalban ingatlanrendezői feladatok ellátásában vesz részt.

Szolgálati idejében többször kap elismerést.

Pintér László (1924) okleveles erdőmérnök

Címe: 7622 Pécs, Móricz Zs. tér 1.

Oklevél száma: 457. Kelte: 1950. 04. 29.

Oklevél kiállítója: BME EFK.

1942 őszén iratkozik be a Magyar Királyi József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem, Bánya-, Kohó-, és Erdőmérnöki Kar, Erdőmérnöki Osztályára, Sopronba.

Részben a háborús, részben egyéb okok miatt 1950. április 29-én végszigorlatozik.

1950. június 1-én lép munkába az Állami Erdőgazdasági Üzemi Központ 8. sz. Erdőrendezőségén, terepi erdőrendezőként, és annak ellenére, hogy munkakönyvében az átszervezések miatt számtalan bejegyzés szerepel, nyugdíjba vonulásáig, 1984 végéig e munkahelyen dolgozik.

Nyugdíjasként még hat évig, évente hét hónapot dolgozik, terepi felvételen.

Több kitüntetés tulajdonosa.

Rohonyi Antal (1923) okleveles erdőmérnök

Címe: 9400 Sopron, Fenyves sor 11.

Oklevél száma: 494. Kelte: 1950. 05. 19.

Oklevél kiállítója: BME EFK.

1948-1953 között Dr. Walek Károly mellett dolgozik a Matematika Tanszéken.

Ezt követően 1983-ig a MÁV Építési Főnökségén, Celldömölkön, mint tervező mérnök, majd a MÁV Pályafenntartási Főnökségen, Sopronban, ahol mint szakaszmérnök, később főmérnök dolgozik.

Pályafenntartási főmérnökként megy nyugdíjba.

A MÁV-nál eltöltött 30 év alatt több kitüntetést és oklevelet kap, többek között az Érdemes Vasutas kitüntetést.

Rónai Béla (1924) okleveles erdőmérnök

Címe: 1122 Budapest, Székács u. 2/B

Oklevél száma: 493. Kelte: 1950. 05. 19.

Oklevél kiállítója: BME EFK.

1949-ben lép az Állami Földmérés szolgálatába, mely szakterület az évek folyamán, a folyamatosság fennmaradása mellett, más-más elnevezéssel többszöri átszervezésen esett át.

1949-től a Budapesti 9. Földmérési Felügyelőségen dolgozik, földmérő tiszti minőségben, majd 1950-től 1952-ig az Országos Földméréstani Intézetnél, a Felsőgeodéziai Osztályon háromszögelő mérnökként teljesít szolgálatot.

1952-54 között áthelyezéssel a Geodéziai és Kartográfiai Intézethez kerül, később újabb átszervezés folytán a Budapesti Geodéziai és Térképészeti Vállalat Geodéziai Osztályára kerül.

1960-ban csoportvezetővé, 1968-ban a Geodéziai Osztály vezetőjévé nevezik ki, amit 1970-től a Geodéziai Főosztály vezetőjévé előléptetés követ.

Ezt a munkakört 1985-ig, nyugdíjba vonulásáig tölti be.

1985-től 1988-ig műszaki tanácsadóként dolgozik.

Jelenleg egyéni vállalkozóként tevékenykedik.

Tevékenysége kiterjed a földmérés és a felsőgeodézia minden területére. Részt vesz az Ózdi, a Diósgyőri, valamint a Dunaújvárosi Kohászati Művek felmérési és kitűzési munkálataiban, majd Budapest északi területének háromszögelésében.

Az 1960-as évek folyamán részt vesz és irányítja a dunai erőmű-rendszer tervezéséhez szükséges geodéziai alapmunkákat. Így a Rajka és gönyű közötti Dunaszakaszmindkét partján létesített alappont hálózatnak, valamint a Visegrád-Nagymaros közötti vízlépcső tervezéséhez és kivitelezéséhez nélkülözhetetlen szélsőpontosságú, helyi rendszerű alapponthálózatának a tervezését és kivitelezését.

Fő tevékenysége azonban az új országos felső és negyedrendű Gauss-Kruger rendszerű háromszögelési hálózat létesítéséhez fűződik, mely munka kiterjedt az egész ország területére. Magyar részről operatív módon irányítja háromszögelési hálózatunknak a szomszédos országok hálózatával való összekapcsolását.

Szakterülete tárgyköréből előadásokat tart itthon és külföldön egyaránt. Cikkei jelennek meg szakmai folyóiratokban.

Munkássága ideje alatt több kitüntetésben részesül, többek között a Munka Érdemrend ezüst fokozata.

Dr. h.c. Dr. Rónai Ferenc (1926) okleveles erdőmérnök, ny. egyetemi tanár

Címe: 9400 Sopron, Erdész u. 4.

Oklevél száma: 29. Kelte: 1950. 11. 04.

Oklevél kiállítója: MAE EK.

A diploma megszerzését követően Somogy megyében, a Kaposvári Erdőrendezőszékhelyen dolgozik, később geodéziai munkában egy mérőcsoport vezetőjeként.

1952-től Sopronban az Egyetem Erdőfeltárástani, majd Szállítástani Tanszékén a Szállítóberendezések és a mechanika oktatásában vesz részt.

A Faipari Mérnöki Kar megalakulásával létesített önálló Mechanika Tanszéknek 1962-től 1991-ig -29 éven át- vezetője, 1962-73-ig docensi, 1973-tól egyetemi tanári minőségben.

Egyetemi doktori címet 1961-ben, kandidátusi fokozatot 1968-ban, a műszaki tudományok doktora fokozatot 1990-ben szerzi meg.

Szakmai tevékenysége -a mechanika tárgy oktatásán túl- kezdetben az erdőszéki járműmechanikai problémák kutatására, később a szerkezeti faanyagok anizotróp szilárdsági, reológiai és reometriai tulajdonságainak vizsgálatára terjed ki. Ezt szolgálta a Tanszékhez tartozó laboratórium kialakítása is.

A Faihari Mérnöki Kar dékáni teendőit 1972-78 között látja el.
1981-től 87-ig az Egyetem tudományos rektorhelyettese.
1996-tól nyugdíjasként egy fakultatív tárgyat oktat, egy doktori alprogram ("Faszerkezetek") vezetője és az Egyetemi Doktrori Tanács tagja.

1981-től napjainkig is tagja az MTA Tudományos Minősítő Bizottsága, illetve utódja, az Országos Doktrori Tanács Szakbizottságának.

A mintegy 80 publikáció keretében írt 3 szakkönyv, illetve könyvrészlet közül az 1982-ben a Műszaki Kiadónál megjelent "Fa tartószerkezetek" című társszerzővel írt szakkönyve nívódíjat kap.

Ezenkívül említést érdemel számos (mintegy 16) egyetemi jegyzet, több kutatási zárójelentés és több mint 20 nemzetközi konferencián tartott előadás.

1973-75-ig elnöke az MTA Erdészeti Bizottságának, 1991-96-ig az MTA Elméleti és Alkalmazott Mechanikai Bizottságának, valamint 1994-97-ig a Magyar Akkreditációs Bizottság Gépészeti Szakbizottságának tagja.

Több Kiváló Dolgozó kitüntetés után 1991-ben Eötvös Lóránd-díj-ban, 1996-ban Prof. Emeritus kitüntetésben, 1997-ben Pro Silviculture Arte Lignaria et Geodesia éremben részesül, majd 1999-ben Egyetemünk Tiszteletbeli doktorává fogadja.

Rössler Károly (1927) okleveles erdőmérnök

Címe: 8000 Székesfehérvár, Kriványi u. 3.

Oklevél száma: 3. Kelte: 1950. 08. 05.

Oklevél kiállítója: MAE EK.

A politikai tisztogatások elkerülése érdekében soron kívüli végvizorlatot tesz társaival. Professzora tanácsára nem az erdőmérnöki szakmában helyezkedik el, nehogy "utána nyúljanak".

1950. augusztus 15-én a budapesti központú Betonútépítő Vállalat alkalmazottaként, Baktalórántházán dolgozik, mint kitző-mérnök, az útépítésnél.

1951-54 között betonutak és repülőterek betonozási munkáit irányítja, építésvezetői beosztásban.

1954-ben élve a lehetőséggel, amely mint "iparból vissza a mezőgazdaságba" elnevezésű kormányprogram lett meghirdetve, azonnal jelentkezik az FM. erdőgazdálkodást irányító vezetőknél, akik 1954 augusztusától a Mezőföldi Állami Erdőgazdasághoz irányítják.

Itt először a Királyszállási Erdészet erdőművelési műszaki vezetőjeként tevékenykedik.

1955-ben az Erdőgazdaság Központjába helyezik Székesfehérvárra, műszaki csoportvezetői beosztásba, majd 1957-től mint fásítási csoportvezető tervezi és irányítja a nagyobb részben megbízásos erdőművelési-fásítási munkákat, egészen 1987-ben történő nyugdíjba vonulásáig. Erdészeti munkássága 33 éve alatt csoportja 2.650 ha fásítás tervezését és kivitelezését végzi sikeresen, amelynek 65%-a kőkopár volt.

Ugyancsak a csoport az M7 autópálya - Budapesttől Zamárdiig terjedő szakaszának - útkísérő fásítási-fűvesítési munkáinak tervezését és kivitelezését, valamint ezen munkák fenntartási feladatait 10 éven keresztül.

A Velencei-tavi Intéző Bizottság megbízásából -a részletes rendezési terv alapján- az egész tó környék -strandok, autóparkolók, sporttelepek, vállalati üdülők, játszóterek, út- és vasútkísérők fásítás-tervezése és kivitelezése is csoportjának feladatkörét képezi.

Csoportvezetői beosztása melet 32 éven keresztül -társadalmi munkaként- irányítja az erdőgazdaság újjító mozgalmát, mint vizsgázott szabadalmi ügyvivő.
26 éven át az Erdőgazdaság Munkaügyi Döntőbizottságának elnökeként intézi az előforduló munkaügyi panaszok elbírálását.

Az Erdőgazdaság, 33 éven át végzett munkásságáért több esetben kitüntetésben részesíti.

Salvámosy Tibor (1925) okleveles erdőmérnök

Címe: 1182 Budapest, Torockó u. 9.

Oklevél száma: 14. Kelte: 1950. 09. 29.

Oklevél kiállítója: MAE EK.

35 évig, 1950-85-ig van aktív szolgálatban.

Munkahelyei a következők: 1951-ig az Országos Földtani Intézet, majd az ebből alakult Földmérési Iroda, később a Budapesti Geodéziai és Térképészeti Vállalat. Munkakörei felölelik a földmérési és geodéziai munkák úgyszólván mindegyikét.

A Városmérési Iroda Szabatos Geodéziai Osztályán részt vesz városi centrális hálózatok létesítésében, a METRO építés geodéziai munkálataiban. Mintegy 15 éven keresztül a Budapesti Geodéziai és Térképészeti Vállalat Geodéziai Osztályán az országos felsőrendű vízszintes- és magassági alaphálózat fejlesztés munkáiban vesz részt.

1964-65-ben az országos felsőrendű szintezési hálózat munkáit vezeti.

1965 és 1967 között a vállalat első elektronikus számítógépének programozójaként a geodéziai számítások számítógépes feldolgozásának bevezetését végzi.

Ezután egy évig a Vízügyi Tervező Vállalat Geodéziai Osztályán irányító tervező. Itt főleg kisajátítási munkákat végez el, de akad néhány ipari geodéziai feladat is, mint pl. a Dunakeszi házgyár sóderszállító szalagjának kitűzése, melyet Sipeki Zoltán évfolyamtársával valósít meg.

1969-től a Földmérési Intézetnél tudományos főmunkatársként dolgozik, ahol szintén a geodéziai számítások computerizálása, a geodéziai információk adatbanki feldolgozása a fő témaköre. Jelentős munkája az akkor bevezetett egységes országos vetületi rendszerre való áttérés számításainak programozása, valamint a különféle magyarországi vetületi rendszerek egymás közti, valamint egységes országos vetületi rendszerbe való átszámítási algoritmusok kidolgozása, vetületi törvényszerűségek, valamint magasabb rendű polinomok alapján.

Utolsó éveiben a digitális térképrendszer fejlesztésén dolgozik. Rendszeresen felkéri diplomatervek bírálatára. Több vállalat geodéziai részlegénél mint számítástechnikai tanácsadó működött közre.

Dr. Strausz József (1924) okleveles erdőmérnök

Címe: 9400 Sopron, Fegyvertár u. 3.

Oklevél száma: 483. Kelte: 1950. 05. 19.

Oklevél kiállítója: BME EFK.

Munkáját a Soproni Egyetem Építéstani Tanszékén kezdi 1949-ben, mint demonstrátor.

1952-ben tanársegédnek, majd 1953-ban egyetemi adjunktusnak nevezik ki.

Tanszéki tevékenysége mellett másodállásban 1971-ben a Faipari Mérnöki Kar dékáni hivatalvezetője, 1972-75 között dékánhelyettes, 1967-től kollégiumi nevelőtanár, majd 1978-tól kollégiumi igazgató.

Tudományos kutató tevékenysége keretében a nedvességnek az épületek faszervezeteire gyakorolt hatásával és az ellene való védekezéssel foglalkozik, mely témából 1968-ban egyetemi doktori címet szerez. Több külföldi tanulmányúton vesz részt.

Számos tudományos publikációja jelenik meg az EFE Tudományos Közleményekben, a Faiparban, a Szófia Egyetem Tudományos Közleményeiben.

Több hallgatói cseregyakorlatot szervez és vezet Zvolenba, Brnóba, Prágába, Szófiába, Drezdába és Szentpétervárra.

Számos társadalmi funkciót tölt be országos szervezetekben, egyesületekben, és azok országos, városi és egyetemi vezetőségeiben.

1985-ben elvégzi a Belkereskedelmi Minisztérium Felsőfokú Idegenvezetői Szakát, és nyer magyar, német, szlovák, orosz és cseh nyelvekből idegenvezetői jogosultságot.

Negyven évi szolgálat után 1989-ben nyugdíjba vonul.

Több kitüntetés tulajdonosa.

Jelenleg mint idegenvezető tevékenykedik a soproni Utazási Irodáknál.

Társadalmi munka keretében tölti be a Soproni Idegenvezetők Egyesületének elnöki teendőit, az Egyetemi Szakszervezet Nyugdíjas Tagozatának vezetését, valamint a Magyar Vöröskereszt Egyetemi Szervezetének elnöki teendőit.

Szemző Gyula (1920) okleveles erdőmérnök

Címe: 7621 Pécs, Papnövelde u. 12.

Oklevél száma: 18. Kelte: 1950. 09. 29.

Oklevél kiállítója: MAE EK.

Mint okleveles erdőmérnök 1950 október 4-én áll munkába a Pécsi Útfenntartó Vállalatnál, műszaki rajzolóként.

1952-ben áthelyezéssel a Baranya Megyei Erdőgazdasági Egyesüléshez kerül, ahol mint beosztott mérnök dolgozik. Még ez év augusztusában főbányamérő feladatot lát el a Pusztavámi Szénbányák Vállalatnál.

1957-től a Pécsi Geodéziai és Térképészeti Vállalatnál műszaki ügyintéző, majd kisajátítási csoportvezető.

1966. januárjától a Dél-Dunántúli Vízügyi Igazgatóság gazdasági csoportvezetője, földnyilvántartási csoportvezetője, végül erdészeti előadója.

Innen vonul nyugdíjba 1980-ban, 60 évesen.

Mint nyugállományú dolgozó 1982-84 között a Pécsi Geodéziai Vállalatnál tevékenykedik.

Dr. Szentkúti Ferenc (1926) okleveles erdőmérnök

Címe: 1165 Budapest, XVI. Prohám u. 5.

Oklevél száma: 43. Kelte: 1950. 12. 21.

Oklevél kiállítója: MAE EK.

1944-ben iratkozik be a Soproni Egyetem Erdőmérnöki Szakára. A háború közbelépett, és mint leventét kiviszik Németországba, majd következik a hadifogság. 1946-ban újra beiratkozik az egyetemre.

Diplomáját 1950-ben szerzi meg, és 1951-54 között a Pécsi MÁV Igazgatóság felépítményi tervezőjeként áll munkába. 1954-től 1958-ig ugyanennél a vállalatnál építési biztos. Terepi erdőrendezőként, majd terepi csoportvezetőként dolgozik 1958 és 1973 között a Pécsi Erdőrendezési Kirendeltségen, ezt követően a Pécsi Erdőrendezőség igazgató helyettese, majd főerdőfelügyelője lesz 1979-ig.

A Pécsi Erdőtervezési Iroda vezetői tisztét tölti be 1979-től 1983-ig.

1983-1994 között a Soproni Egyetem tudományos főmunkatársa, az újonnan alakult erdőrendezési kutatócsoport vezetője, 1994-es nyugdíjazásáig.

1981-ben ledoktorál erdőrendezésből és operációkutatásból.

Az "Erdő" Szerkesztő Bizottságának tagja az 1970-es évek végén és a 80-as évek elején.

Szaklapokban 19 cikke jelenik meg.

1984-ben megalapítja és vezeti a Soproni Versenybridzs Klubot. 1997-ben fotóművész kiállítással jelenik meg a Soproni Erdészeti Múzeumban.

1971-ben megkapja a Munka Érdemrend bronz fokozatát.

Zoltán
Szentpéteri Ferenc (1924) okleveles erdőmérnök

Címe: 8220 Balatonalmádi, Dr. Óvári F. u. 61.

Oklevél száma: 19. Kelte: 1950. 09. 29.

Oklevél kiállítója: MAE EK.

A diploma megszerzése után szolgálatát a Devecseri Állami Erdőgazdaságnál kezdi meg, mint üzemegységvezető.

Rövidesen a Balatonfüredi Erdőgazdasághoz nevezik ki, fahasználati előadónak, majd főmérnöknek.

A szakmai vezetés keszthelyi főmérnöki kinevezését osztályidegen származása miatt nem hagyja jóvá, de az Állami Gazdaságok és Erdők Minisztere kilépéséhez hozzájárul.

Ezt követően a Balatonalmádi 4. sz. Mélyépítő Vállalat alkalmazza építésvezető, főépítésvezető, majd termelési osztályvezető munkakörökben.

Főbb munkái: Péti Nitrogénművek, Füzfői Nitrokémia, Ajkai Szénbányák és a Balatoni Intéző Bizottság északi parti beruházásai.

1961-ben a vállalat megszűnik, a felszámolás az ő feladata lesz.

1962-ben a Budapesti Mélyépítő Vállalat főépítésvezetője, és vezeti a Dunai Kőolajipari Vállalat mélyépítési beruházásait.

1963-ban Közép-Dunántúli Vízügyi Igazgatóság kerül, ahol feladatát képezi a mélyépítés és földgépüzem szervezése, később termelési osztályvezetővé nevezik ki.

1966-ban a vállalat termelési igazgató helyettese.

1965-ben védelemvezető helyettesként a dunai árvíz védekezési munkáit irányítja.

A vízepítőipari munkák mellett fő munkája a Sió-árvízkapu felépítése.

1970-ben részt vesz tiszai árvíz elleni védekezésben. Ennek során egy 200 fős műszaki osztag vezetőjeként Észak-Erdélybe vezénylik.

1974-ben ismét Budapestre kerül, a Mélyépítő Vállalat műszaki tanácsadó - műszaki osztályvezetői beosztásba.

Műszaki fejlesztés, munka- és üzemszervezés újítások, betontechnológiai laboratórium, tervezés a feladata.

1984 év végén e vállalattól megy nyugdíjba, 36 év igazolt munkaviszony után.

Több kitüntetés, például a Munka Érdemrend bronz fokozatának kétszeres tulajdonosa.

Dr. Vancsura Rudolf (1927) okleveles erdőmérnök

Címe: 9400 Sopron, Kossuth Lajos u. 28.

Oklevél száma: 20. Kelte: 1950. 09. 29.

Oklevél kiállítója: MAE EK.

Erdőgazdasági üzemi tevékenységét 1950. október 1-én, a Bajai Dunaártéri Erdőgazdaságnál kezdi meg. Út tervezési és építési feladatokkal bízzák meg, ami rövid ideig tart, mivel még ez év novemberében áthelyezik a Szabadszállási Erdőgazdasághoz. Itt a Kunadacsi Üzemegység vezetőjévé nevezik ki.

1951 őszén a Jánoshalmi Erdőgazdasághoz kerül, ahol változatos, gyakran nem mérnöki jellegű munkákat végez.

1951 őszén megpályázza az Agrártudományi Egyetem Növénytani Tanszékének egyik tanársegédi állását, amit 1952. január 1-vel el is foglalhat. Oktató munkáját Fehér Dániel vezetése alatt kezdi meg.

1956 őszén mint fiatal oktató vesz részt az ifjúság megmozdulásaiban, de november 4-e után nem távozik külföldre. Közreműködik az oktatás újraindításában.

1963 őszén aspiránsként a MTA Tudományos Minősítő Bizottság állományába kerül, ahonnan a Moszkvai Erdészeti Akadémiára küldik. Disszertációja anyagát a Voronyezsi Kerületben gyűjti. "A tölgy természetes változékonysága a Sipov-erdőben, és a gazdaságilag értékes formák kiválasztása" c. orosz nyelvű értekezését 1967-ben Moszkvában védi meg. Itt nyeri el a biológiai tudományok kandidátusa minősítést is. Az aspirantúra befejezése után munkáját egyetemi docensként a korábbi munkahelyén, az Egyetem Növénytani Tanszékén folytatja.

39 évi aktív szolgálat után 1989 január 1-vel vonul nyugdíjba.

1994. óta egyéni vállalkozóként hasznosítja idejét.

Irodalmi munkásságát 2 dendrológiai kézikönyv, több könyvrészlet, 5 egyetemi jegyzet, 32 szakirodalmi tanulmány jellemzi.

Vass Béla (1923) okleveles erdőmérnök

Címe: 7625 Pécs, Magaslati u. 1.

Oklevél száma: 458. Kelte: 1950. 04. 29.

Oklevél kiállítója: BME EFK.

A diploma megszerzése után 1950-ben áll munkába.

Munkáját egészen 1963-ig a MÁV Pécsi Igazgatóságánál látja el, ahol a háború alkalmával megrongált vasúti pályák helyreállításával, korszerűsítésével kapcsolatosan alépítményi, felépítményi és hídépítési munkák tervezése, a kivitelezés megtervezése és végrehajtása a feladata.

1963-tól 1985-ös nyugdíjazásáig a Baranya Megyei Tanács VB Építési és Vízügyi Osztályán vízügyi csoportvezető. A megye településeinek ivó- és szennyvizes közművesítési munkáinak tervezése és terveztetése, kivitelezése képezi feladatát.

A közlekedéssel és a települések vizes közművesítésével kapcsolatban mintegy 30 szakmai cikke jelenik meg, az ilyen témákkal foglalkozó szaklapokban.

Nyugdíjazása óta a Pécsi Vízmű Rt. szaktanácsadójaként dolgozik.

Számos kitüntetés, köztük az "Árvízvédelemért", "Kiváló Munkáért" és a "Munka Érdemrend bronz és ezüst" fokozatának tulajdonosa.

Zemlényi Árpád (1924) okleveles erdőmérnök

Címe: 3535 Miskolc, Erdész u. 6/C

Oklevél száma: 134. Kelte: 1950. 09. 29.

Oklevél kiállítója: MAE EK.

A Földművelésügyi Minisztérium Erdőtervezési Osztály Sátoraljaújhelyi Erdőrendezőségén lép szolgálatba 1950. november 4-én. Azóta - egészen 1985-ben bekövetkező nyugdíjazásáig az erdőrendezőségen dolgozik.

1968-ig mint beosztott dolgozik Sátoraljaújhelyen.

1968 és 1985 között pedig a Miskolci Erdőrendezőségen folytatja tevékenységét, mint vezető főmérnök.

1985 januárjától 1988 év végéig szaktanácsadói minőségben dolgozik tovább a Miskolci Erdőrendezőségen.

Szolgálati évei alatt többször kap kitüntetést, például miniszteri kitüntetést is.

Zilahy Aladár (1920) okleveles erdőmérnök

Címe: 3300 Eger, Fejedelem u. 14.

Oklevél száma: 497. Kelte: 1950. 07. 03.

Oklevél kiállítója: BME EFK.

A diploma megszerzése után kinevezik az Egri II. sz. Erdőrendezőséghez, ahol 9 éven át dolgozik, mint földmérő, illetve üzemtervező.

Az Erdőrendezőségtől 1959-ben áthelyezést nyer a Nyugat-Bükki Állami Erdőgazdaság Erdőművelési Osztályára, ahol erdőművelési előadói és csoportvezetői beosztásokban tevékenykedik.

32 évi aktív szolgálati időt követően, 1982-ben nyugdíjba megy.

Az erdőművelési munkák tervezése és szervezése során berendezi az erdőgazdaság talajvizsgálati laboratóriumát, s végez a területükön szükséges termőhelyfeltárási munkákat. Tervezi zöldövezeti-, illetve környezetvédő fásításokat, szervezi az Erdőgazdaság területén szükséges közjóléti munkákat.

Közreműködik az Erdőgazdaság területére vonatkozó erdőtípológiai útmutató kidolgozásában.

Publikációi jelennek meg az Élet és Tudományban, a Bükk Nemzeti Parkot ismertető könyvben.

A Természetvédelmi Hivatal Heves megyei felügyelője kinevezéséig felügyeli a területükön lévő védett objektumok munkáit.

Megalakulásától tagja a Városi- majd 5 éven át a Megyei Környezetvédelmi Bizottságnak, és jelenleg is tagja az "ÉLETFA" Környezetvédelmi Szövetségnek.

Elkészíti a szilvásváradi Szalajka-völgy távlati fejlesztési tervét, és a völgyben álló "Király-féle ház" műemléki helyreállítása után 1980-tól kezdi meg az itt létesítendő Erdészeti Múzeum kiállítási anyagának gyűjtését. A Múzeum felavatására az 1985 évi Egri Vándorgyűlés alkalmával kerül sor. Nyugdíjasként jelenleg is vezetője a Múzeumnak.

Munkái során több vállalati és miniszteri dícséretet és kitüntetést kap.

Elnyeri a Széchenyi Emlékplakettet, a NIMRÓD Emlékérmét, a Kaán Károly emlékérmét, majd az "Ember az erdőért" kitüntetést és emléklakettet.

Zólyomy László (1926) hidrológus szakmérnök

Címe: 1111 Budapest, Karinthy F. u. 30.

Oklevél száma: 106. Kelte: 1950. 11. 04.

Oklevél kiállítója: MAE EK.

Végzése után központi munkahelyre, a MÁV Pályafőnökséghez irányítják, majd az ugyancsak a Közlekedés és Postaügyi Minisztériumhoz tartozó Mélyépítési Tervező Vállalat Hidrológiai Osztályára kerül, mely mintegy "bázismunkahelye" volt 36 éven át. Innen megy nyugdíjba, 1986-ban.

Kezdetől fogva városok, községek, ipartelepek vízellátással kapcsolatos kutatásai, kutatófúrások és termelő kutak tervezési és kivitelezési munkálatait irányítja és ellenőrzi.

A felszín alatt különböző mélységben fekvő porózus rétegek vagy karsztos kőzetek földtani településének feltárását és hidrológiai viszonyainak vizsgálatait végzi és irányítja a társtudományok felhasználásával.

1950-70 között tervező, irányító tervező, majd 1981-ig vállalati főmunkatárs.

Ezt követően 1986-ig tervellenőrzési és műszaki fejlesztési egységvezető, a fent említett vállalatnál.

1970-től három éven át a Nigériai Minisztérium műszaki tanácsadója, majd további öt éven keresztül egy nigériai Vízügyi Társaságnál mint vízügyi szakértő, a főváros vízellátásának fejlesztési, valamint Kano állam területén a sztyeppés felsivatagi vidékeken törpe vízművek tervezési és kivitelezési munkáit végzi.

Szakmai gyakorlata alatt több jelentős tervezési munkát végez itthon és külföldön egyaránt. Többek között: Szombathely, Sopron, Dunaújváros, Szeged, Debrecen, Pécs város vízműbővítése, az Ős-Maros folyó egykori hordalékkúpjának komplex regionális vízföldtani kutatása (tervezés, koordináció és értékelés), a Jordánia keleti határa menti emirátus sivatagos területén völgyzárógátas víztározás lehetőségének vizsgálata, valamint a jemeni Damt térségében található kis vulkáni kürtökben még ma is szivárgó gázos melegvíz gyógyfürdőként való hasznosításának vizsgálata.

Több kitüntetés, többek között a Munka Érdemrend Bronz Fokozatának tulajdonosa.

Zsigó László (1925) okleveles erdőmérnök

Címe: 1022 Budapest, Tulipán u. 10.

Oklevél száma: 44. Kelte: 1950. 12. 21.

Oklevél kiállítója: MAE EK.

1951-től az Ipari Épülettervező Vállalatnál a Mélyépítési Osztály tervezője, majd vezetője. Ebben az osztályvezető-főmérnöki beosztásban megy nyugdíjba 1987-ben, 37 év szolgálat után.

Az Osztály geodéziával, területrendezéssel, közlekedés- és közműtervezéssel, és zöldterületi tervezéssel foglalkozik.

Nyugdíjasként a Központi Statisztikai Hivatal keretében a magyar környezetstatisztika rendszerét segít összeállítani.

Ezt követően az IPARTERV visszahívja állományába, és a Paksi Atomerőmű fejlesztésének létesítményi főmérnöke lesz.

Jelenleg is dolgozik, mint a mélyépítési és területrendezési tervezések szakértője.

Publikációi főként az építőipar hivatalos kiadványaiban jelennek meg, a magyarországi ipartelepítés és ipari fejlődés témaköréből. Ír és előadásokat is tart az ipari műemlékek védelméről, valamint zöldterületeink állapotáról és statisztikai nyilvántartásáról.

15 éven keresztül az Építőipari Tudományos Egyesület vezetőségi tagja, majd a Budapest-Kőbánya Építési Bizottságának szakértője.

1990-ben írja meg a "Sopron nem ereszt el" című kiadványban "Erdészcsillag" című történeteit a régi soproni diákéletről.

Munkája elismeréseként 1999-ben Kőbánya Díszpolgárának választják.

Tervezői tevékenysége során hét miniszteri és tizenöt egyéb kitüntetést kap.